

ANALYS AV VM I INNEBANDY FÖR HERRAR 2014

GÖTEBORG, SVERIGE

Svenska
Innebandyförbundet

ANALYS AV VM I INNEBANDY FÖR HERRAR 2014
GÖTEBORG, SVERIGE

Författare: Tom Iversjö, Markus Puskala, Joakim Bååth,
Christian Guntsch & Joakim Lindström
Foto: Internationella innebandyförbundet, IFF
Tryck och layout: Holmbergs 2014

Inledning

VM 2014 i Göteborg var det tredje herr-VM som analyseras av Svenska innebandyförbundet utifrån Svenssonmodellen. Ett arbete som startade 2008, men då i en enklare dokumentationsform.

Analysarbetet kring VM har så väl kortsiktiga som långsiktiga syften. Ett av våra kortsiktiga mål med arbetet är att ge inspiration och utbildning till svenska tränare. Att uppleva ett VM ur ett analytiskt perspektiv ger nya infallsvinklar, insikter och upplevelser som man som tränare bär med sig till sin tränarvardag. Det är också ett utmärkt tillfälle att under ett antal mycket intensiva dagar få umgås med andra tränare. Få tid till erfarenhetsutbyte, diskussioner och förhoppningsvis nya och starkare relationer inom tränarkåren.

I det långsiktiga perspektivet ingår analysen i ett kontinuerligt arbete, att tillsammans med våra förbundskaptener analysera vår verksamhet men också vår omvärld. I vår målsättning att vara världsledande är det viktigt att vi studerar så väl trender som nyckelmoment tillsammans med ländernas utveckling och intressanta spelare. VM-analyserna används även inom SIBF:s tränarutbildning.

Årets analysteam har bestått av Tom Iversjö, Markus Puskala, Joakim Bååth och Christian Guntsch. Ansvarig för arbetets genomförande och sammanställning har undertecknad varit.

Analysarbetet är inriktat på topp 8 nationerna där tränarna varit ansvarig för två länder vardera. Länderna utvärderas utifrån Svenssonmodellen. Till skillnad från tidigare analyser har lagen betygsatts på en femgradig skala istället för fyra. Ett betyg mellan bra och världsklass har saknats varför mycket bra har adderats. Steget mellan dåligt och bra har fått namnet mindre bra för att tydligare balansera tolkningen mellan ett bättre och ett sämre omdöme.

Detta var mitt tredje år som ansvarig från SIBF för analysarbetet. Deltagarna i årets team var inget undantag jämfört med tränarna under mina tidigare två år. Det fanns en mycket stor nyfikenhet, förväntan och ambition i årets analysteam och arbetet har genomförts på ett mycket bra sätt.

Joakim Lindström

Svenska innebandyförbundet

Slutsatser

Det kan enkelt konstateras att VM 2014 var ett mycket häftigt VM. Mycket publik, god stämning, med en mycket spännande finalmatch som avslutning. Arrangemanget med närheten till och mellan arenorna var också ett stort plus.

Turneringen bjöd på många nya tekniska moment som gick i en hisnande fart. Ytan som varje enskild spelare tvingas röra sig över, liksom förmågan att tekniskt hantera mindre ytor ökar allt mer. Idag sätter försvarande lag en större press på bollhållaren i egen zon. Detta gör att första aktionen i anfallszon tillsammans med en tydlig plan för nästa steg blir avgörande för att kunna etablera ett anfallsspel. Här är skillnaden väldigt stor mellan topp fyra lagen och övriga nationer.

Bland topp 4 lagen skiljer det sig mycket vad gäller förmågan att kunna ta gula beslut i anfallsspelet. Sverige och Finland är världsledande att med egna aktioner flytta på motståndare och skapa ytor för varandra.

Andra faktorer som gav klar fördel under VM:

- Fyra spelare på hotande positioner i anfallszonen.
- Att behärska triangelspel med direktpass för att öppna upp försvar.
- Kunna slå 100-120 graders forehandpass i fart för att kunna bli farlig på den sovande sidan.
- Att alltid ha press på bollhållaren i egen zon.

I VM finalen 2012 körde Sverige över Finland med sin enorma fart och sitt sylvassa kontringspel. Nu skapade Sverige i finalen "endast" tre målchanser från snabba avslut, d.v.s. genom uppspel och spelvändningar. Avgörande blev istället den svenska karaktären och den kontinuitet man arbetet efter under flera år.

Under VM-turneringen har vi även tittat på bollinnehav i anfallszon. Ett område som Sverige dominerade stort jämfört med sina topp 4 konkurrenter. Schweiz som hade ett mycket starkt VM 2012 ligger en bit efter sina konkurrenter i den statistiken. Ett samband som går hand i hand med deras brister med bl.a. *innebandyspelaren* under detta VM.

Statistik

Under statistikdelen kommer viss statistik benämnas som *ordinarie analys* och viss som *utvalda matcher*. Ordinarie är helt enkelt de tolv matcher från kvartsfinal och framåt som är med under alla VM-analyser. *Utvalda matcher* är ett utplock av matcher som av erfarenhet förväntas ha en jämnare karaktär, detta för att försöka komma närmare vad som avgör just dessa matcher. I denna statistik ingår åtta matcher: Sverige-Finland (gruppspel), Tjeckien-Schweiz (gruppspel), Semifinal, placeringsmatch 7:e och 5:e samt brons och finalmatch.

Länderna utifrån Svenssonmodellen

Plattformen

Har utan tvekan varit en avgörande bas för Sverige och Finlands framgångar genom åren. Med de antal licenserade spelare länderna har så finns en bredd som inga andra nationer kommer i närheten av. Underifrån har Tjeckien flera intressanta spelare som numera får ses som världsklassspelare, några av dem framträdande inom Svenska Superligan. Underifrån har Tjeckien över 17000 licenserade spelare under 19 år.

Under topp 4 nationerna behöver underlaget bli större. Även om Tyskland skrällde 2012 så finns det inget som talar för att topp 4 kommer att spricka över kommande VM.

Människan

För ett lyckat VM krävs det att gruppen är fokuserad och sammansvetsad med en tydlig rollfördelning. Detta lyckades topp 3 nationerna med och får högsta betyg. Även Danmark och Lettland som gjorde stora framsteg under detta VM får höga betyg, till skillnad från lagen som förlorade sina placeringsmatcher.

Atleten

Ett område som uppmärksammats över de senaste två världsmästerskapen. Sverige driver på utvecklingen och är enda nation som får betyget världsklass här. Finland har tappat något från 2012 vad gäller uthållighet och har heller inte lyckats få in den speed som saknas för högsta betyg. Tjeckien och Lettland har gått framåt medan flera topp 8 nationer fortfarande har en stor utmaning här.

Innebandyspelaren

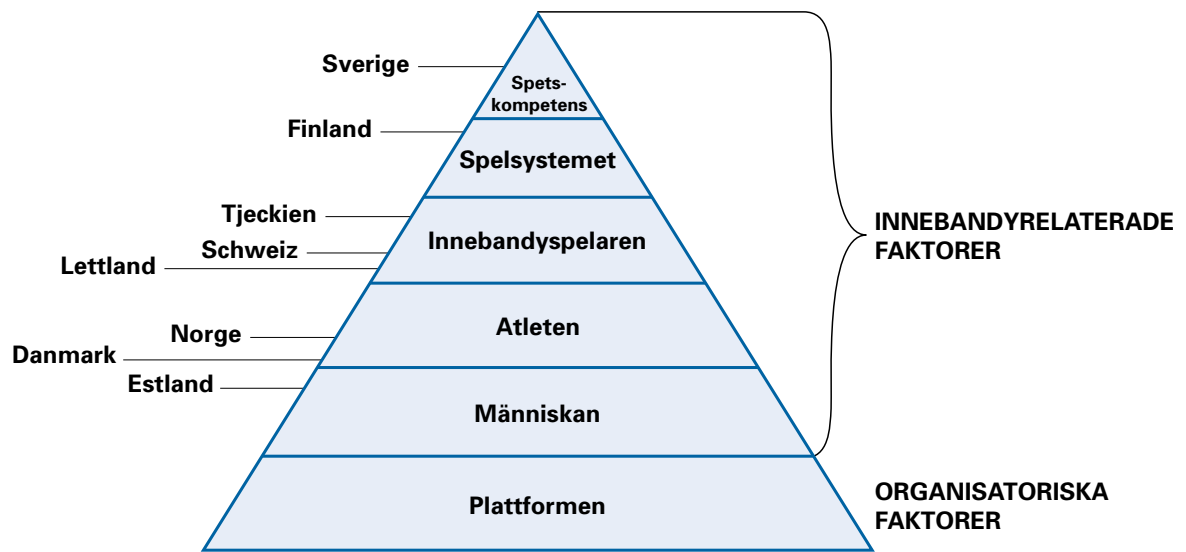
Utan tvekan den största utmaningen för nationerna bakom topp fyra. Som VM-analysen 2012 belyste brister länderna under toppen alldeles för mycket vad gäller passning och mottagningsmoment, framförallt i fart. Precis som bristerna i förmågan att kunna läsa spelet och ta rätt beslut. Detta resulterar i att lagen ofta går direkt från gröna beslut, där man inte påverkar motståndarnas positioner nämnvärt, till röda beslut som resulterar i ett chansspel. Tendenser till utveckling går givetvis att skönja men länder som Sverige och Finland driver på utvecklingen så mycket att tendenserna drunknar i ett allt högre tempo.

Spelsystemet

Många lag tenderar till att spela ett allt aggressivare försvarsspel med mera press, oavsett om det är i ett högt eller lågt försvarsspel. Detta skapar problem för flera lag. Dock är det för få länder som idag når upp till *spelsystemet*-nivån för att det skall ses som en avgörande faktor. Schweiz är nog medvetna om att man satte upp fel taktik mot Sverige i semifinalen (0-6 efter första perioden). Men det är andra områden som *atleten* och *innebandyspelaren* som måste uppfyllas först.

Spetskompetens

Det är egentligen bara Sverige och möjligtvis Finland i viss mån som når upp till denna nivå *Spetskompetensen*.

SVERIGE

Helhetsomdöme

Sverige gör ett fantastiskt VM. Man var fysiskt väldigt förberedda och kändes formtoppade såväl fysiskt som mentalt. Gruppen var dessutom den i balans och harmoni. Resan till finalen var, förutom gruppspelsmatchen mot Finland, en ganska lätt resa där man nyttjade hela sin trupp och var skickliga på att spara energi i matcher som var avgjorda.

Man blir pressade två gånger under turneringens gång och båda gångerna är det mot Finland. Finland hade tydligt scoutat Sveriges spel och deras brister defensivt. Samt att de var de som hade verktygen att kunna hota Sveriges alla världsklassspelare.

Sverige klarade också av pressen att prestera på hemmaplan och verkade använda publikens energi snarare som en energihöjare.

Plattformen

Antal invånare i landet: 9 737 521

Antal licenserade (herr)spelare i landet: 116 624 totalt varav 85 554 är manliga

Antal år som förbund: Bildat 1981

Tidigare VM-resultat:

1996: 1:a, 1998: 1:a, 2000: 1:a, 2002: 1:a, 2004: 1:a, 2006: 1:a, 2008: 2:a, 2010: 2:a, 2012: 1:a

Antal ligor som representeras i truppen: 2 (Sverige och Schweiz)

Antal klubbar som representeras i truppen: 8

Medelantal landskamper/spelare i truppen: 39,55

Medelålder i truppen: 25,75

Människan

Gruppen kändes väldigt homogen och tydlig där alla verkade förstå och acceptera den rollfördelning som fanns. Alla bidrog oavsett läge i matcherna och roll man hade. Även om vissa ledare naturligtvis tog större plats.

Anmärkningsvärt var dock att gruppen hade en spelare som stod ut i många avseenden. Han värmdes inte upp fullt ut som de andra, han gjorde inte alla övningar, han var sen till gruppens samlingar på banan och han stod inte alltid riktigt med laget vid nationalsångerna. Intressant är om spelaren hade det förtroendet från gruppen och ledarna samt hur det kommunicerats internt. Spelaren avgör även VM-finalen så det är en spelare med enorm spets.

Gruppfokus

Under hela mästerskapet upplevdes det vara en harmonisk stämning där alla är delaktiga även om man inte spelar. Kommunikationen var tydlig och aktiv både inom femmorna och inom laget. Energin var i de flesta fall riktad inåt och man agerar mer än reagerar. Rollfördelningen inom gruppen kändes tydlig och det finns flera individer med tydlig roll att se till att alla är med hela tiden, även på uppvärmningen.

I matcherna fram till finalen känns coacherna avslappnade och har mer kommunikation mellan varandra än med spelarna. Samtidigt så sker en hel del förändringar i matchningen under matchernas gång så coachernas agerande var tillräckligt tydligt för spelarna. Någon pådrivare i ledarstaben syns inte utan det sköter spelarna. I finalen är Jan-Erik Vaara mycket mer synlig och aktiv. Visar mycket mer känslor för det som händer på planen och coachar också mycket mer aktivt än tidigare under mästerskapet.

Prestationsfokus

Varje match mot sämre motstånd startades i ett högt tempo med stor frenesi vilket skapade möjligheter till en lättare resa i slutet av matcherna. Varje spelare presterade på den nivå man kan kräva av dem gett till varje given situation. I matcherna mot Finland när behovet av att varje spelare verkligen presterade på sitt max var man kanske varit lite tagna av stunden och kom inte ut lika starkt men har samtidigt visat enormt fokus när man sedan vände matcherna.

Atleten

Frågan är om vi någonsin sett ett så vältränat innebandylandslag. Varje del av fysiken är väl utvecklad och man visar gång på gång hur man klarar av att ta maxlöpningar både offensivt och defensivt, stora och starka i närkampsspelet, snabba och rörliga både med och utan boll. Samtidigt fanns det naturligtvis förbättringsområden på enskilda spelare men den generella bilden av en svensk landslagsspelare under VM 2014 är att den är mycket vältränad.

Innebandyspelaren

Sverige förfogar över en fantastisk teknisk trupp. Hög fart och många mål genom vackra kombinationsspel med tekniska detaljer i maxlöpningar. Även de backar och offensiva spelare med defensiven som spetskompetens innehar en teknik och spelförståelse för att kunna hota med röda och gula passningar, dribblingar och avslut, ofta direktavslut.

Även försvarsagerandet är på många sätt föredömligt när man jobbar lågt och aktivt, kommer i skottlinje, skär ytor och läser av behovet av markeringsspel.

Teknik

Tekniken blev aldrig ett hinder för att lösa de speltekniska moment som Sverige utsatte sig själva för och utsattes av från motståndarna. Oavsett var på banan moment uppkom klarade spelarna av det och även när ytorna blir trånga på offensiv planhalva så skapade man sig tid och förutsättning både genom sin teknik och spelförståelse.

Noterbart var också avsluten som mästerskapet igenom kändes distinkta och placerade. Detta från hela truppen vilket gav ett hot som få andra landslag uppbringar.

Taktisk nivå/spelförståelse

De svenska spelarna var väldigt skickliga på att bedöma behovet av röda/gula/gröna passningar i olika spelmoment vilket gjorde att de väldigt ofta kändes som stora hot när de spelade med boll. De var också duktiga på att läsa av var svagheten fanns i varje spelmoment och utnyttjade det stenhårt mot alla lag förutom Finland.

Försvarsmässigt var det på individnivå världsklass. Framförallt det låga försvarsspelet kändes som enormt tryggt där samarbetet mellan de enskilda individerna var ypperligt. Enda problemet kom på Sveriges vänsterkant i finalen i en specifik femma. Och upplevdes bristen hos en enskild spelare som en brist i det kollektiva försvaret. Även det höga försvarsspelet hade brister men i och med att Sverige individmässigt, både inom "Atleten" och "Innebandyspelaren", kunde lösa uppkomna situationer kunde inget lag riktigt utnyttja den delen.

Spelsystem – anfallsspel

Uppspel

Genom hela turneringen, fram till finalen, använde Sverige sig av bakplansrörelser från backarna i uppspelen. I gruppsspelsmatchen mot Finland störde de Sveriges bakplansrörelser enormt mycket vilket gjorde att Sverige inte fick något flyt i sitt spel med boll. I finalen fortsatte det finnas som grund men variationen inom de olika femmorna var tydligare. Variationerna bestod i dels olika springspel, som kunde sättas igång av bakplanrörelse, dels längre uppspel längs sarg men också individuellt igångsatta uppspel, främst från #92.

I andra momentet var Sverige genomgående väldigt duktiga på att direkt fylla på med spelarna bakifrån, dels för att skapa defensiv balans men också för att skapa mer möjligheter till anfallsspel. Framförallt bortre back klev väldigt ofta på direkt vilket dels skapade numerära överlägen offensivt men även en tydlig 1-3-1 balans defensivt.

Spel i anfallszon

Sverige jobbade tydligt med att dels skapa triangelspel med numerära överlägen på mindre ytor men också att konsekvent försöka få med en fjärde spelare högre upp i anfallsspelet. Antingen genom det höga slottet, vilket många mål skapade igenom under mästerskapet, eller på den sovande sidan. Allt beroende på motståndarnas försvarsspel.

Sverige jobbade med mycket rörelse genom zoner och mot alla lag förutom Finland gav det stora chanser till fria ytor och möjligheten att spela på spelare i fart. Mot Finland hackade det spelet dock, mycket på grund av Finlands hårda markeringspel, man/man, och hängivenhet till uppgiften.

Kontringsspel

Sverige hade genomgående under turneringen fina kombinationsspel i kontringsspelet och spelarna kändes samspelade. I alla matcher som inte var avgjorda var maxlöpningar och fart på bollen tydliga. Man kom till högkvalitativa avslut allt som oftast.

Spelsystem – försvarsspel

Grunden i försvarsspelet var en vriden 2-1-2, med två femmor gick man med högeravridning och med den tredje en vänstervridning. Försvarsspelet startade ungefär 3-5 meter in på motståndarnas planhalva. Man var hela tiden aggressiv mot bollhållaren och övriga rörelsemönster kändes tydliga och väl intränade.

Högt försvar

Under mästerskapet praktiserade Sverige ofta ett högt presspel. Framförallt vid bolltapp men även när man utgick från sina utgångspositioner. I gruppsspelsmatchen mot Finland såg man sällan det höga presspelet och i finalen praktiserades det mest från formationen med Henrik Stenberg. Formationen gick i press när man ansåg att Finland hade problem med uppspelen.

Mot Estland i kvartsfinalen, och ibland mot Schweiz i semifinalen, var det höga försvarsspelet ihålig och "långt". Inget landslags hade dock verktygen att kunna utnyttja det. Samtidigt måste man också berömma Sveriges individuella kvalitéer inom "Atleten" och "Innebandyspelaren" som gör att man löser de uppkomna situationerna och även omsätter detta i farliga omställningar.

Lågt försvar

Genom hela mästerskapet, inklusive finalen, visade Sverige på ett fantastiskt försvarsspel i egen zon där målvakten visade stor trygghet, försvarsspelet var präglad av tydlighet och tillit till varandra kryddat med ett hårt arbete spelare för spelare.

Enda detaljen i försvarsspelet som såg ut att brista var stundtals vänsterkanten i finalen. Finland utnyttjade detta konsekvent och gjorde även mål därifrån. Trots flertalet springspel mot just den kanten lyckades man aldrig riktigt stoppa upp detta.

Reträtter

Reträtterna präglades av tydlighet och av stor aggressivitet och maxlöpandes spelare.

Spetskompetenser

Trupp

Sverige använde konsekvent alla sina spelare under hela mästerskapet, hela vägen fram till finalen. Man gick även på tre hela femmorna alla matcherna igenom, förutom finalen där man coachade aktivt sista delen av tredje perioden.

Truppen var genomtänkt uppbyggd med flera olika alternativ på flera positioner. Man visade mästerskapet igenom att alla spelare kunde vara delaktiga när det gällde. Centrarna var väldigt drivande både på och utanför sargen vilket gjorde att man fick med sig resten av spelarna. Johan Samuelsson var en gigant och visade verkligen vägen till några avgörande lägen. Den delen som imponerade mest var dock backbesättningen där varje back både offensivt och defensivt kunde tillföra på högsta nivå match efter match.

Målvakt

Åman och Rehn var turneringens bästa målvaktspår och Åman visade återigen att han är en målvakt som gör skillnad när det är jämnt. Visade även stort engagemang mästerskapet igenom med sitt kroppsspråk och visar därigenom vägen bakifrån.

Coaching

Vaara och Hallstensson är inga coacher med något yvigt kroppsspråk och stora gester. Konsekvent fram till finalen visar man på ett stort lugn, tydliga direktiv till spelarna men inte speciellt stort engagemang. Även om man utifrån upplever att de inte är så delaktiga i matcherna sköts alla byten, direktiv och ändringar tydligt och det är inte några misstag som sker trots mycket ändringar alla matcherna igenom. Det ändras dock till finalen där man ser mycket större engagemang och inlevelse, även mot till exempel domarna.

De visar också stor erfarenhet genom sin förmåga att få gruppen att verkligen köra 100 % från start i alla matcher, oavsett motstånd, för att sedan kunna dra ner på energinivån och spela hem matcherna. Utan att för den sakens skull tappa för mycket av spelet. Upplevelsen är att varje spelare vet sin roll tydligt och spelar den fullt ut vilket visar på väldigt goda förberedelser.

Förbättringspunkter

Fortsätta driva på utveckling

Fortsätta skapa möjligheter och resurser för att fortsätta drivet att vara världsledande. Både på spelarnivå och ledarnivå.

Det höga presspelet

När fler landslag utvecklas och skapar sig förutsättningar för att straffa andra landslag taktiskt måste Sverige bli mer täta i sitt höga försvar.

FINLAND

Helhetsomdöme

Finland genomförde turneringen väl förberett på ett organiserat sätt med en tydlig plan. En huvudingrediens i allt man gjorde var kontroll, men ibland hade nog laget behövt släppa på handbromsen för att få spelet att lyfta till ännu högre höjder. Man gav ett samlat intryck och fungerade väl som ett lag. Återigen slutar man tvåa efter Sverige. Det finska försvarsspelet var av högsta klass, och det är tydligt att man hade förberett sig extra mycket på detta då man jämför med föregående VM. Laget var till vissa delar lite åldersdiger, men hade samtidigt en handfull intressanta unga spelare födda på 90-talet, vilket vittnar om en pågående generationsväxling och en ljus framtid. Vissa brister fanns när det gäller atleten. I synnerhet då det finska spelet var mycket krävande rent fysiskt.

Plattformen

Antal invånare i landet: 5,5 miljoner
Antal licenserade (herr)spelare i landet: 21,030
Antal år som förbund: Bildat 1985, 29 år
Tidigare VM-resultat:
1996:2:a 1998: 3:a 2000: 2:a 2002: 2:a 2004: 3:a 2006:2:a 2008:1:a 2010: 1:a 2012: 2:a 2014: 2:a
Antal ligor som representeras i truppen: 3
Antal klubbar som representeras i truppen: 13
Medelantal landskamper/spelare i truppen: 56,7
Medelålder i truppen: 28,3

Övriga observationer

Förberedelser

Finland jobbar med tvåårsprojekt när det gäller VM. Alltid läger på sommaren (ett per månad) med en något bredare trupp än den som blir aktuell. Utöver de turneringar som spelas inklusive finnkampen åker landslaget också till ett soligare land nära inpå VM för att tanka energi och få ihop det sista i gruppen. Dessa läger innehåller ingen innebandy, men fysträning och en hel del tävlingar inom andra sporter.

Ledarsidan

Petri Kettunen är kvar sedan förra VM och är headcoach. Vid sin sida har han Juha Jääntti, som tidigare jobbade med Nykky (både i Finland och Schweiz). Mika Ahonen som vunnit flera finska mästerskap med SSV, stod också vid Nykkys sida 2010, och var med 2012. Med dessa herrar finns Akseli Ahtiainen, före detta spelare som är ansvarig för försvarsspelet.

Människan

Gruppfokus

Spelarna agerade väl som en enhet, var helt enhetligt klädda under uppvärmningen. Man kom in till planen gemensamt vid uppvärmning och match och lämnade planen i något sånär samlad trupp. Laget spelade med extremt hög intensitet där fysiken och närkampsspelet var något av lagets signum. Laget uppträdde fokuserat utan några större känslouttryck såsom protester eller liknande.

Varje femma hade en eller fler starka ledarfigurer. I förstafemman var det Juha Kivilehto som var den största pådrivaren och kommunicerade med sina lagkamrater, men även Jani Kukkola hade en större roll. I andrafemman var lagkaptenen Tatu Väänänen den stora pådrivaren men även till viss del Rickie Hyvärinen. Tredjefemman leddes till största del av Mika Kohonen. Sammantaget så var det flera som delade på ledarskapet bland spelarna. Målvakten Eero Kosonen kommunicerade också flitigt.

Prestationsfokus

Finland kom väl förberedda till match och var fokuserade, man tappade däremot i slutskedet i båda matcherna mot Sverige. Detta hade troligtvis att göra att laget gick ner en del i ork då deras spel var enormt krävande.

Laget la inget som helst fokus på domare eller domslut och uppträdde mycket balanserat i alla lägen, det var ett mycket rutinerat lag i dessa avseenden.

Atleten

Uthållighet

Finland spelade genomgående med tre femmor under turneringen. Man spelade ett väldigt aktivt och aggressivt försvarsspel som ställde höga krav på fysiken i laget. Stort fokus lades på att återerövra bollen när man förlorat den i anfallszon och var mycket framgångsrika i detta avseende. Flera mål framförallt under gruppspelen uppstod efter återerövringar.

Det märktes dock en viss skillnad mellan lagdelarna. Backar svarade upp mot de fysiska kraven på ett utomordentligt sätt. Däremot när det gällde anfallsspelarna orkade de inte hålla samma intensitet turneringen igenom. I finalen övergav man sitt återerövringsspel och var inte alls lika aggressiv där som tidigare under turneringen.

Finland agerade tryggt med bollen under hela turneringen men gick ofta ner i tempo vid exempelvis uppspel där man i princip helt och hållet spelade fördröjande utan större hot.

Styrka

Laget genomförde turneringen med ett tydligt fokus på att gå vinnande ur närmkamper och lyckades mycket bra med detta. Man var trygga med bollen och hade en bra balans i de flesta situationer.

Övrigt

Finland saknade lite när det gällde snabbhet och explosivitet. Laget var ganska åldersdigert, medelålder 28,6, och lite av förklaringen kan kanske ligga i det faktumet. Man klarade sig utan större skador. Rickie Hyvärinen skadade sig, men det var efter en kollision och inte någon belastningsskada.

Innebandyspelaren

Teknik

Finland lade stor vikt på sitt passningsspel och hade här en mycket god teknik. Laget byggde hela sitt spel på ett starkt bollinnehav med syfte att kontrollera matcherna. Det finska passningsspelet höll hög klass, däremot så spelade man mestadels uppehållande och fördröjande. Backarna var mycket trygga med bollen och lät sig sällan eller aldrig bli stressade av motståndaren. Backarna sökte ibland upp motståndaren för att spela bort denne och man såg alltid till att skapa numerära överlägen på egen planhalva med triangelspel och kombinationer.

Taktisk nivå/Spelförståelse

Försvarsspel

Framförallt de finska backarna visade oerhört stark disciplin i försvarsspelet och det var väldigt sällsynt att man förlorade närmkamper eller dueller. Man använde en hel del olika uppställningar och system. Spelarna behärskade den taktiska aspekten av dessa och fanns det brister så låg dessa snarare i fysiken.

Anfallsspel

Finland jobbade konsekvent och systematiskt med sitt anfallsspel och hade generellt sett korta spelavstånd. Det gav finnarna ett positionsspel att snabbt kunna återerövra andrabollar och förvalta dessa. Här fanns det en stor samspelthet och alla kedjor hade vänsterfattade centrar, högerfattade vänsterforwards, samt vänsterfattade högerforwards. Detta underlättade och gjorde att man i stor utsträckning behöll en god balans i femmorna. Man var oerhört taktiskt slipade och tappade nästan aldrig "tredjegubben" utan höll i ytan framför mål samt höga slottet. Det finska anfallsspelet saknade i mellan åt lite bredd då man spelade mycket centrerat, upplevdes då lite grötiga i sitt spel.

Spelsystem – anfallsspel

Uppspel

De finska uppspelen var turneringen igenom nästan uteslutande av fördröjande karaktär. Spelarna var trygga med bollen och deltog oftast med tre spelare i egen zon. Vid flertalet tillfällen spelade man helt enkelt av hela byten, och det var uppenbart att man värderade bollinnehavet mycket högt! Man byggde sina uppspel på en stor mängd passningar och med uteslutande gröna samt en del gula passningar. Oftast genom triangelspel och en 1-3-1 uppställning.

Man hotade sällan på allvar med backarna och Juha Kivilehto var skottgladast med 11 avlossade skott under turneringen. Detta att jämföra med Sveriges Rasmus Sundstedts 49.

Det förekom en del bakplansrörelser, med korslöpningar, och Finland använde sig även av springspel vid uppspelen. Ett spel som innebär att en spelare utan boll löper ner i egen zon och hämtar fart följt av en överlappning för att sedan få bollen i fart, ett spel från "fart till fart". Ofta så var högerbacken den tänkta mottagaren.

Man använde även liberoavslut där bollen helt enkelt lyftes in mot motståndarnas mål där en target-spelare placerats. Miko Kailiala gjorde exempelvis mål på detta sätt i semifinalen mot Tjeckien framspelad av Nico Salo.

Spel i anfallszon

Även i anfallszonen var kontroll en prioritet för Finland och de farliga målchanserna uppstod ofta efter återerövringar. Här var Finland framgångsrika tack vare att laget lyckades behålla korta spelavstånd ofta i triangelspel. Ofta hamnade man i en 1-3-1 uppställning och gick sällan bort sig med folk.

Finland sökte avslut i fickan efter att ha vikt ner bollen från backposition eller centralt - oftast i höga slottet. När man tog avslut var man noggrann med att göra det med laget i god balans för att undvika kontringar mot sig. Avlastningsspelaren var mån om att inte hamna bakom mål och på så sätt lyckades Finland skapa ett extra bra tryck mot motståndarmålet.

Man hotade sällan på allvar med backarna. Juha Kivilehto var skottgladast med 11 avlossade skott under turneringen. Detta att jämföra med Sveriges Rasmus Sundstedts 49.

Backarna var rörliga med bollen utan att för den skull vara direkt hotande i sitt spel.

Precis som i uppspelen använde sig Finland av många gröna och gula beslut och blev på så sätt inte så direkta i sitt spel. Man hade ibland kunnat tjäna på att variera spelavstånden och öka dessa. Detta för att hitta andra spelvinklar och möjligheter till avslut.

Kontringsspel

De finska spelvändningarna var mycket giftiga men för få till antalet. De kontringar som Finland lyckades bäst med var när man vann boll i eget försvarshörn. Bortre forward gick i djupled och höll bredd samt att en spelare släpade i höga slottet. Man lyckades allra bäst när man vågade riskera lite med sin förstapassning och på så sätt skapade numerära överlägen.

Spelsystem – försvarsspel

Högt försvar

Inledningsvis av turneringen var Finland mycket framgångsrika i det höga försvaret. Man satte en rak press med forwards och räknade därefter in man-man med backar och center - högerbacken oftast som libero. Framförallt förstafemman använde sig även av en högerstyrning där Mika Moilanen var den mest aktiva spelaren. Men så fort möjlighet gavs vred man upp till 1-2-2 med man-man inriktning. Något man kallar för man-man inom sin zon.

Forwards var extremt aggressiva och släppte inte pressen när man fått fast sin motståndare, varpå hela laget klev upp rygg på sin spelare och försatte motståndarna i ett skruvstäd som nästan var omöjligt att ta sig ur. Finland var väldigt synkade och beslutsamma.

Lågt försvar

Det låga finska försvaret hade sin utgångspunkt i en 2-1-2 uppställning. Så fort tillfälle gavs klev man på i ett tydligt man-man spel, och var här extremt aggressiva. Det var inte ovanligt att backarna överbelastade och kom ut två i samma hörn eller bakom eget mål. Detta visade sig extra tydligt när man hade frislag emot sig på egen planhalva.

Försvarsspelet var mycket framgångsrikt, man släppte 15 mål på 6 matcher. Målvakten Eero Kosonen var ytterst delaktig med kommunikation och rörlighet. Det var mycket svårt för motståndarna att komma in i den finska boxen och man förlorade i princip inte en närkamp rent, utan tog då istället ett frislag. Här märktes även en viss skillnad mellan lagdelarna då backarnas närkampsspel var helt outstanding under VM:et.

Reträtter

Finland arbetade uteslutande med press för återtagande av boll, vilket gjorde att man använde sig väldigt sällan av reträtter, med undantag för finalen. Detta gjorde man dock väldigt bra. Att man inte pressade för ett återtag i finalen är oklart. Mod? ork? eller nya direktiv.

Backchecking

Backcheckingen klarade man bra, men det fanns vissa brister när det gällde styråtgärder. Vid flertalet tillfällen så släppte man "insidan" vid backchecking och fick därför inte stopp på motståndarna. Detta kan ha sin förklaring i den finska 1-2-2 uppställningen där det ibland blev lite ihålligt i mitten.

Ett gott betyg till Finlands reträtt- och backcheckspel var att man i finalen endast släppte till två målchanser från det svenska omställningsspelet. Ett omställningsspel som gjort Sverige så framgångsrikt mot Finland de senaste åren både under VM och EFT.

Spetskompetenser

Trupp

Finland spelade genomgående på tre femmor. Det fanns en viss hierarkisk rollfördelning, där Kukkola ledde första, Hänninen den andra, samt Kohonen den tredje. Coacherna roterade lite inom framförallt tredjefemman och man spelade alla 20 spelarna under VM:et. Alla femmor var producerande men förstafemman allra mest.

Det var framförallt backarna och främst Juha Kivilehto och Tatu Väänänen som stack ut lite extra från mängden. Den som agerade med mest pondus av anfallarna var Jani Kukkola. Sett till poängligan var Eemeli Salin bäste finske spelare med 8 poäng - först på 30:e plats. Kanske hade vunnit på att försöka formera en riktigt stark, producerande och tydlig förstafemman.

Målvakt

Förstemålvakt Eero Kosonen gjorde en strålande turnering med en räddningsprocent på 84 %. Har var extremt tät längs marken i sin täckzon. Kosonen kommunicerade högt och tydligt med sitt försvar och styrde laget nerifrån. Han kastade sällan långt då laget tydligt värderade att ha bollen under kontroll i sin ägo.

Coachning

Det fanns en tydlig gameplan som man inte under några omständigheter verkade frångå, vare sig det gällde taktik eller formationer. Det var väldigt lugnt och fokuserat på bänken.

Finland hanterade sina byten med total perfektion och gjorde nästan detta till en konstform. Laget var mycket skickliga på att byta med boll och kunde på så sätt styra tempot i matcherna. Man tillät ibland förstafemman göra lite längre byten och tredje hade generellt sett kortare byten. Även vid powerplay var man duktiga på att skifta mellan offensiv och defensiv uppställning.

Förbättringspunkter

Fullfölja generationsväxling

Utveckla atleten

- a. Behöver ta kunna ta fler maxlöpningar
- b. Viss förbättring av rörlighet och explosivitet

Kontringar

- a. Släppa handbromsen och gå för fler spelvändningar
- b. Viktigt att våga vända spelet även vid bollvinst i egen försvarszon!

Försvarsspelet

- a. Bygga vidare på ett redan mycket starkt försvarsspel
- b. Hitta fler spelare bättre lämpade för sitt aggressiva spel
- c. Straffa motståndarna hårdare efter bollvinster

Anfallsspelet

- a. Vara mer direkt hotande i sitt anfallsspel
- b. Ta fler avslut

TJECKIEN

Helhetsomdöme

Kronan på verket hade varit att slå Finland i semifinalen för detta rutinerade gäng. Tjeckien kändes enormt stabila detta år. Ett vältränat, sammansvetsat och tekniskt skickligt gäng med få brister. Man hade mått bra av någon eller några backar till som hade mer skicklighet i pressade lägen för att gå hela vägen och kanske en forward till med spetskompetensen målskytte.

Plattformen

Antal invånare i landet: 10 500 000 stycken

Antal licenserade (herr)spelare i landet: 14605 herrar (17506 män under 19 år)

Antal år som förbund: 22 år Bildat 1992

Tidigare VM-resultat:

1996: 4th, 1998: 6th, 2000: 6th, 2002: 4th, 2004: 2nd, 2006: 4th, 2008: 4th, 2010: 3rd, 2012: 7th

Antal ligor som representeras i truppen: 3

Antal klubbar som representeras i truppen: 9

Medelantal landskamper/spelare i truppen: 39

Medelålder i truppen: 25,1

Människan

Gruppfokus

Spelarna verkade verkligen trivas tillsammans under VM. Flera spelare hjälptes åt och tog ansvar vid olika tillfällen runt matcherna. Tydligast syntes det bland avbyttarna, där fd givna spelare som nu inte fick så mycket speltid gick runt och peppade under matcherna. Det enda frågetecknet för oss utomstående var målvakten Kafka. Hur hanterar gruppen honom? Han kom alltid sent till uppvärmningarna, deltog inte i lagets uppvärmningar utan körde egen och gjorde det inte med någon större inlevelse. De övriga spelarna verkade dock utåt sett inte bry sig. Ledarna verkade ha en viss distans till gruppen men kröp närmare då det verkligen behövdes, vilket får sägas vara utmärkt.

Prestationsfokus

Man visade ett stort intresse av att prestera bra. På bänken skötte spelarna mycket av snacket och använde gärna taktiktavlan för att visa varandra. Headcoach Chepek, visade också stort fokus genom att instruera både tekniska och taktiska detaljer. Vi minns speciellt då han tog en av spelarnas klubba och visade hur han skulle göra i ett specifikt moment, mitt under brinnande match. För att hålla varandra fokuserade gjorde flera av spelarna handrörelser mot varandra då dom bytte, mer eller mindre i varje byte då chansen erbjöds.

En enda gång noterades att en ledare blev frustrerad, det var matchen mot Finland då head-coach fick lugnas ner av assisterande ledare pga. felaktiga domslut. Detta gick dock snabbt över och han återfann fokuset på uppgiften och matchen.

Atleten

Uthållighet

Tjeckien visade på en mycket starkt uthållighet. Spelarna orkade hålla en hög press och var aggressiva långt in i matcherna. På bänken var det huvudet upp för att se spelet och dialog med kedjekamrater.

Styrka

Redan på Tjeckiens uppvärmningsmoment syntes det att laget var starkt, man genomförde uppvärmningsblocket med god kontroll och visade prov på god styrka och balans. Spelmässigt var tjeckerna starka i närkampsspelet och spelade alltid med en låg tyngdpunkt i försvarsspelet, som vid exempelvis skottäck. Det som drar ner helhetsbetyget är målvakternas status, där anar vi sämre förutsättningar vad gäller både styrka, ready position och rörlighet. Detta tappade man minst något mål per match på.

Övrigt

Man vann flertalet löpdueller och kunde även accelerera ifrån motståndare med boll. Svagheten fanns framförallt på backarna, som hade problem med att bli av med sina motståndarforwards. I reträtt och backcheckspelet syntes snabbheten tydligt, där dom kanske till och med är världsbäst.

Innebandyspelaren

Teknik

Tjeckien har en fantastisk förmåga att "smeka" iväg bollen i passningsspelet och är väldigt följsamma i mottagen. Pass och mottagning hörs knappt - vilket tyder på fin teknik. Spelarna behärskar utan problem direktpass i fart och i stressade lägen. Detta gäller alla spelare i laget. Man lyckas dock inte leverera "vinklade" direktpass på samma sätt som exempelvis Sverige.

Flertalet tjeckiska spelare är numera mycket bekväma med bollen, dock finns det en handfull som får problem vid presspel. Framförallt är det backar som mot de bättre nationernas forwards hamnar i tidspress och slår bort bollar. Att Tjeckien inte når betyget världsklass beror på att spelarna får problem när ytorna krymper. Man har svårt att skapa tid för varandra och sig själv, framförallt i anfallszonen mot de bästa lagen och på sista tredjedelen av planen.

Ett område som tjeckerna är världsklass på är att täcka skott, komma rätt i närkamper och ge sig själva möjligheten att bryta. Man hanterar man mot man lägen på ett lysande sätt, där försvarande spelare ofta lurar till sig en rörelse hos anfallaren och sedan går in med full kraft och två händer på klubban. Spelarna hanterar också detta med hjälp av sin fysiska styrka som vinner många närkamper.

Taktisk nivå/Spelförståelse

Försvar

Spelarna läser spelet på ett utmärkt sätt gällande försvarsmomenten. Bra avvägningar mellan att stöta på spelare eller avvakta. Man följer den uppgjorda planen exemplariskt. Det var tydligt hur dubblingarna sattes på exakt samma ställe av alla spelare och när press skulle sättas och understöd ges. Det fanns dock en svaghet och det var på snabba frislåg/inslag i egen zon där spelarna av någon anledning ofta "somnade in" i sina annars så aktiva positioner.

Anfall

Något som de tjeckiska spelarna behöver förbättra är förmågan att ta gula beslut. Det är sällan man kan flytta motståndare och utnyttja ytor som uppkommer. Man är trygg i sina gröna beslut och kan med hjälp av dessa hålla bollen inom laget, dock utan att egentligen åstadkomma eller skapa så mycket.

Tjeckerna spelar ofta bollen "på spelaren" och använder sällan pass som går på tom yta dit spelare löper. De gånger man gjorde detta, fick man mer rörelse och bättre tempo. Något som laget ser ut att klara av och borde använda sig oftare av.

Spelsystemet – anfallsspel

Uppspel

Tjeckerna var mycket noggranna med balansen i sina uppspel och såg alltid till att flytta bollen säkert över mittplan. Detta hade man flera varianter på men skedde oftast genom en bred 1-2-2 uppställning där bollen gick upp via en kant och ned mot hörnet. När man från djupa fikan eller hörn ville etablera sig i anfallszon saknade man ofta en avlastare nära vilket gjorde att man snabbt hamnade under press.

Hade man bytt sida på spelet bakom mål eller satt två mottagare av uppspelet direkt på uppspelssidan hade motståndarbackarna överbelastats mer. De få gånger som tjeckerna lyckades med detta fick man klart mer tid i anfallszonen. Genomgående kunde tjeckerna varit mer beslutssamma i uppspelsfasen och haft mod till fler gula beslut. Det skulle ge detta bollskickliga och fysiskt starka lag en dimension till.

Spel i anfallszon

Precis som i uppspelen sätter tjeckerna ett stort värde i god balans i anfallszonen. Man är beredd att gå på reträtt och går sällan bort sig med spelare bakom motståndarnas mål. Spelavstånden är relativt långa jämfört med exempelvis Sverige vilket gör att passningstempot sjunker. För avslut söker tjeckerna nästan uteslutande instick till slottet men även överbelastningar i fikan varifrån man bångar in. I detta läge finns det alltid en spelare på mål.

Tjeckien var starka på returerna och gjorde flera mål på detta sätt. Dock spelade man långa stunder utan något större tryck mot målet. Detta var också något som saknades, ett spel som tjeckerna kan utveckla.

Kontringsspel

Spelvändningar från hörn gick allt som oftast via centern. Vid brytningar på andra ställen som i fickan eller högre upp i planen sattes spelvändningen igång med egen löpning eller längre boll på löpande spelare. Ofta hann även en tredje spelare med i kontringen. Kontringarna var snabba och raka utan att göra saker för komplicerade. Efter kontring låg man gärna kvar för att direkt sätta in en återerövringspress.

Spelsystemet – försvarsspel

Högt försvar

Tjeckien hade tre olika utgångslägen i sitt försvarsspel. När man gick upp i hög press gjorde man det i en 2-2-1 uppställning. Hur effektiv pressen var avgjordes uteslutande av hur modiga och kloka backarna var i sina beslut att "stå upp". Oftast hamnade man rätt vilket gav en aggressiv och kompakt press. De gånger man hamnade fel vart ytorna stora bakom Tjeckiens forwards som var imponerande i sin fysik och förmåga till att sätta press.

Tjeckiens pressspel kännetecknades av aggressivitet och man tvekade inte att dubbla i offensiva hörn. Med sin individuella skicklighet och löpstyrka vann man en hel del boll på detta sätt.

Lågt försvar

Tjeckien spelade ett tydligt zonspel och var mån om att behålla bollen på motståndarnas uppspelssida. Backarna tog hand om sin "egen forward" från mållinjens höjd och nedanför. Det var också tydligt att man fullföljde in bakom mål och enstaka gånger dubblade man även bakom mål.

Man var alltid mycket beslutsam i sina försvarsrörelser, detta på ett mycket tydligare sätt än i sitt anfallsspel. Även de bästa lagen lyckades man pressa till felaktiga beslut och kunde ta bollen på den tänkta brytplatsen.

Reträtter

Vid tappad boll bakom förlängd mållinje satte alltid spelaren närmast boll press och försökte få motståndarna att byta sida. Övriga satte full fart hemåt. Reträtt och backcheck var något Tjeckien gjorde mycket bra.

Spetskompetens

Trupp

Ett mycket homogent och jämnt lag som nu även har spelare i världsklass som kan göra skillnad i tuffa jämna matcher. Däribland Matej Jendrisak, Martin Tokos och Patrik Doza.

Förslag på förbättringar.

Plattformen

- Tjeckien behöver fortfarande växa med antalet spelare. Det finns fler invånare i Tjeckien än i Sverige. Man behöver få fler att spela innebandy, vilket i slutändan skulle ett bättre landslag. Skapa fler föreningar – sprid sporten.

Innebandyspelaren

- Jobba med spelarnas teknik på små ytor. Fler snabba direktpass med större chans till vinklade pass.

Spelförståelse

- Den största utvecklingspotentialen. Skapa en större förståelse för vilka ytor som skall utnyttjas i olika faser av spelet i anfallszonen. Förmågan att se och kunna ta fler gula beslut. Fortfarande för mycket gröna beslut som övergår i ett rött så fort man vill komma till avslut.

Spelsystem

- Behöver ett alternativ till sitt zonförsvar för att kunna sätta bättre press och tryck på motståndarna i egen zon.
- I anfallsspelet (uppspel och anfallszon) bygga fler modeller där fler gula beslut tas så större ytor bildas att sätta upp spelet på. Alltså skapa fler möjligheter till välavvägda röda beslut!

Spetskompetens

- Mer aktivt coachande på de för dagen bästa spelarna mot just dessa motståndare.
- Bättre målvakter
- Fler varianter på offensiva frislag
- Bättre skräpa på defensiva frislag
- Några fler spelare med riktigt bra spetskunskaper som kan utnyttjas. Exempelvis Dozas förmåga att slå "sin spelare". Kan vara olika förmågor men som kan utnyttjas i spelsystemet för att sätta individer i deras mest gynnsamma lägen.

SCHWEIZ

Helhetsomdöme

Schweiz visade redan i gruppspellet upp delar i spelet som tydde på att laget inte skulle kunna hota Sverige och Finland. Man hade inte lyckats med generationsväxlingen där bröderna Hofbauer, Gerber och Antener m.fl. fortfarande skulle vara de stora stjärnorna, trots bristande fysiska form. Jämfört mot förra VM – turneringen nådde laget inte samma speed och spelet i Special teams var inte på samma höga nivå.

Den nyckfulla coachingen gav laget ingen trygghet. Valet att med betydligt sämre fysiska förutsättningar gå högt på Sverige i semifinalen straffade sig hårt. I bronsmatchen var den stora skillnaden hunger, Schweiz hade inte prestationsfokus och grämde sig över den missade finalplatsen. Den stora frågan är vad som händer nu, man har två år på sig att men en ny förbundskapten rätta till saker och komma starka till Riga 2016. Det här mästerskapet vill Schweiz nog snabbt glömma.

Plattformen

Antal invånare i landet: 8 080 000

Antal licenserade (herr)spelare i landet: 11 362

Antal år som förbund: 29 år Bildat 1985

Tidigare VM-resultat:

1996: 5:e, 1998: 2:e, 2000: 3:e, 2002: 3:e, 2004: 4:e, 2006: 3:e, 2008: 3:e, 2010, 4:e, 2012: 3:e

Antal ligor som representeras i truppen: 2 st.

Antal klubbar som representeras i truppen: 7 st.

Medelantal landskamper/spelare i truppen: 53,4 st.

Medelålder i truppen: 27 år

Förberedelser inför VM var goda, med bl.a. träningsläger i Turkiet och möten med bra motstånd. Man har tränat mycket fys under förberedelserna och har använt sin militärtjänst kring sin test-verksamhet. Schweiz ligger nu en bit efter Tjeckien vad gäller antal herrspelare och det finns klara frågetecken kring återväxten i Schweiz. Det topp man har känns smal.

Människan

Gruppfokus

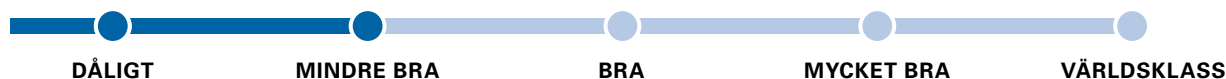
Schweiz har en rutinerad grupp och det märks. Man är balanserade och fokuserade under egentligen hela VM, trots bl.a. den stora förlusten mot Sverige och tappad ledning i bronsmatchen mot Tjeckien. Man gör vad man kan för att vinna mot Tjeckien men faller på andra delar än människan i svenssonmodellen.

På planen har schweizarna en mycket aktiv kommunikation för att få sitt man-man försvar att fungera. På bänken är det relativt lite kommunikation mellan förbundskaptener, femmor och avbytare fram till semifinal och bronsmatch då det intensifieras.

Bröderna Hofbauer och Stucki ledde laget vilket syntes i gruppen. Stucki var viktig både på och utanför planen med sitt kompromisslösa spel och sin kommunikation. M. Hofbauer och Stucki spelade dessutom både Power-play och box-play.

Förbundskaptenerna Nykky och Jussila har väldigt lite kommunikation med spelarna. Det är framförallt vid raset mot Sverige och under tredje perioden mot Tjeckien de blir tvungna att agera och är mer delaktiga. Jussila skötte lagets timeouter.

Prestationsfokus

Ingen i Schweiz lag lär vara nöjd med en fjärdeplats i VM. Många hade nog sett fram emot att vinna gruppen och kunna utmana Finland i en semifinal. Nu fick man inte till det alls och "förlorade" gruppsegern till Tjeckien.

När Sverige gick ifrån tidigt i semifinalen tog Schweiz timeout och försökte ändra spelet något utan att lyckas. Här kan man ställa sig frågan om spelarna verkligen fick chansen i semin eller om taktiken var det avgörande? Oavsett taktik så presterade man inte alls när det väl gällde och blev överkörda på alla sätt.

Det är främst prestationer, exempelvis mål, som engagerar det schweiziska laget under matcherna. Deras uppträdande mot domare var exemplariskt turneringen igenom, Schweiz tog inga onödiga utvisningar. Man hade velat se att spelarna var mer engagerade mot varandra då detta saknades i gruppspellet och i kvartsfinalen. I semin mot Sverige levde detta upp lite till det bättre. Vi funderade på om detta är något kulturellt eller om det är en produkt av just denna grupp? Det är ju inget fel i sig att hålla sitt fokus och inte visa så mycket känslor utåt.

Atleten

Schweiz har inte riktigt lyckats med sin generationsväxling och det syns att man som lag hamnat efter sina konkurrenter i atleten på många sätt. Flera av de äldre spelarna som fortfarande är nyckelspelarna har tappat i uthållighet och snabbhet.

Uthållighet

Mot Tjeckien i både gruppspellet och bronsmatchen märks det att några av de äldre spelarna inte orkade driva på i sista perioden. Det känns som att det är en väldigt stor skillnad på toppen och botten i atleten. Laget var aggressiva i sitt man-man spel och bakom eget mål med framgång under gruppspellet och i kvartsfinalen men blev synade av snabbare svenskar i semifinalen. Forwards orkade inte heller med det höga presspel som spelades mot Sverige. Spelarna tröttade av att få springa från sida till sida och jaga boll och kan inte hålla intensiteten i löpningarna för att hota Sveriges spel med boll.

Styrka

Några av backarna har en ingen funktionell styrka som påverkar balansen, framförallt syns det i semifinalen mot Sverige. I närkamperna var laget (backar/center) däremot starka och det är den stora byggstenen i sitt försvarsspel som går ut på att backar och center tar man-man.

Övrigt

Schweiz saknade snabbhet i stora delar av laget. Få forwards har snabbheten att kunna utmana sina backar. Backarna hade mer fart och det syntes framförallt i de offensiva löpningarna längs sargkanterna av Graf, Schmocker, Stucki, Meier.

Backarna hade däremot problem i både sidled och vändningar. Här fick man stora problem mot Sverige i semifinalen som är mycket snabbare i vändningarna än i andra lag.

Innebandyspelaren

Teknik

Ett väl uppbyggt passningsspel som alla i laget klarade av. Det fungerade mot alla lag utom Sverige som i semifinalen satte hög press på Schweiz. I tredje perioden när Sverige backade hem fick vi åter bekräftat att Schweiz har ett bra och funktionellt passningsspel, men under förutsättning att man är garanterad mer tid. Utfallet av passningsspelet hänger mycket på spelarnas individuella bollbehandling, ett område några av spelarna fick problem med när tempot höjdes.

Vad gäller skotteknik klarade sig Schweiz bra. Man är duktiga på att skjuta i fart, direkt och från backposition. Några minustecken fanns dock på forwardssidan där vissa atletiska förmågor är svagare vilket gör att spelare tappar balans och därmed skottkraft i vissa skottpositioner.

Försvarsmässigt var de schweiziska spelarna tekniskt skickliga. Brytningsspelet i sitt man-man spel med både klubba och ibland fötter var bra. Precis som förmågan att täcka ned skott.

Taktisk nivå/Spelförståelse

I man-man spelet håller Schweiz världsklass men när det kommer till zonspel håller spelarna mer betyget "bra". Förmågan att läsa av när man skulle gå för brytning eller avvakta hade sina brister precis som att man hade svårt att inte bli för mycket "bolltittande". I sitt höga försvarsspel visste spelarna vad de skulle göra men brast till och från av atletiska anledningar.

Det fanns i grunden en bra taktisk förståelse hos många spelare, det märktes exempelvis i uppspelen där laget använde sig av löpningar för att få med boll i fart. Spelarna har också koll på var de ska befinna sig i anfallsspelet och läser tydligt av spelavstånd, djup, bredd och balans.

I anfallszonen hamnade Schweiz ofta i en 1-3-1 uppställning. Här krävdes en god förståelse för samarbete för att inte tappa balansen i laget, det klarade Schweiz till största del. Gula beslut i både uppspelen (öppnar kant) och i anfallszon (rullar hörn) tyder på god taktisk kunskap/spelförståelse.

Det saknades främst kreativitet, spelförståelse och individuell spets i anfallsspelet. Om vi börjar nerifrån så hade backarna inte spelförståelsen att slå öppnande passningar upp i anfallszon och kunde inte möta pressande spelare med intelligens utan med fart. Det fungerade okey mot de sämre nationerna men inte mot Sverige eller Tjeckien. I uppspelen använder man sig mer av gröna passningar samt fart och slår sällan röda passningar, t.ex. diagonaler eller centralt in i höga slottet.

Även bland anfallsspelarna saknades spetskompetens i den avgörande passningen. Många saknade känslan att hitta fram med en avgörande diagonalpassning eller ett instick i slottet. Givetvis existerar detta i spelet men det känns inte som att det blir till en spetskompetens.

Spelsystemet – anfallsspel

Uppspel

Som grund använde sig Schweiz av raka backar med bakplan-/bågrörelser. Detta alternerades med en 1-3-1 likande uppställning där man med fart ville få upp bollen på kanten. Gärna med spelare som har klubban ut mot sargen för att skydda bollen.

Mot lägre försvar visade man upp en stor beslutsamhet gällande vilken typ av uppspel som skulle genomföras. Man blandade både gröna och gula beslut för att öppna upp planen. Det märktes att man undvek röda passningar för att inte åka på några kontringar. Laget befann sig här på en hög taktisk nivå.

Mot hög press fick man problem och löste det oftast med en längre boll mot spelaren högst upp i plan.

Spel i anfallszon

På gränsen till "bara" BRA då det saknades kreativitet i laget och spelare som kunde få fram den sista avgörande passningen. Man saknade även en individuell kreativitet där man "slår sin" spelare.

Man försöker skapa gynnsamma spelavstånd genom att bilda triangelspel i hörnen. Ambitionen är att hela tiden få fram en fjärde spelare genom att en av backarna trycker fram och den andre backen centrerar i en Point position. En 1-3-1- uppställning.

Schweiz har ofta en spelare i övre slottet och behåller därmed en god balans, vid några tillfällen tappar man balansen och laget blir sårbart för omställningar. Man var duktiga returspelet i centrala och höga slottet och har flera targetspelare som är bra på att röra sig i boxen, C. Hofbauer, Fankhauser.

Mot Sverige, som ständigt var aggressiva i sitt försvarsspel, hade Schweiz stora problem med att få fast bollen i anfallszon. Ofta ledde detta till att man slog röda ogenomtänkta passningar vilket var riskfyllt för omställningsspel.

Kontringsspel

Spelvändningarna startade oftast genom en brytning från back som med kraft tog sig framåt. Schweiz lyckades med många raka kontringar där man fick avslut på sin spelare som tagit tidigt djup. När Maurer försvann till semifinalen tappade Schweiz mycket av sina kontringar. Man saknade dessutom lite snabbhet på forwardssidan vilket hämmade utgången något.

Spelsystemet – försvarsspel

Högt försvar

Utgångsläget var ett styrspel med högerforward och man-man på backarna. Center tog upp tredje spelaren som kom in i anfallszon. Målsättningen var att bryta högt upp på vänsterkanten alternativt att spelarna vinner sin en mot en duell. De schweiziska backarna var starka och beslutsamma vilket gjorde att man vann en hel del närkamper. Mot snabbare spelare fick man dock problem med vändningar och många platsbyten.

Just den svenska snabbheten vart en för stor utmaning för Schweiz. Med det höga presselet gjorde man en klar taktikmiss mot Sverige. Förmodligen hade man tjänat på att strypa ytorna mera och på så sätt ta bort svenskarnas svängyta.

Lågt försvar

I sina bästa stunder höll Schweiz försvar Världsklass med sitt stenhårda man-man spel som laget behärskar. Men i sina sämsta stunder mot motståndare med snabba fötter var det bara Bra eftersom laget då ofta hamnade i obalans p.g.a. att man tappade sin spelare och tvingades jaga. Laget hade problem i växlingen mellan man-man och zonspel.

Motståndarna ska inte få äga ytan bakom Schweiz mål. Även i hörnen och fickorna dubblar man hårt. Laget ville utnyttja sina fysiskt starka backar och med ett aggressivt spel få motståndarna felvända och ur balans så man kunde vinna bollen.

Backcheck

Backarna är väldigt bra på att jobba hem. Stucki, Graf & Schmocker hinner ofta ikapp sin spelare och förhindrar farligheter. Forwards och centrar är lite långsammare men där vissa spelare som M. Hofbauer samt Zürcher kompenserar det med rutin och smartness. De kontrollerar central-linjen bra.

Spetskompetens

Trupp

Spelade på tre femmor hela turneringen, gick ned på två femmor med ca 7-8 min kvar i matcher vid underläge. Bytte runt i backparen under hela turneringen, det var nästan aldrig samma backpar. Dock spelade Kuchen mycket i första och Stucki mycket i andra.

Nyckelspelare

Simon Stucki, Back: Stark och aggressiv i försvaret där han vann oerhört mycket boll och sedan följer upp med egna explosiva kontringar. Kommer ofta med som skytt i uppspel på Schweiz vänsterkant. Spelar till höger i powerplay. En av få som presterade mot Sverige.

Mathias Hofbauer, center: Stor erfarenhet och även kapten i laget. Var tydligt den som tog tag i det när det gick sämre för laget, visade sin betydelse både med sitt spel och ledaregenskaper. Hämtade mycket boll i uppspelsfasen och var ett stort hot i powerplay. Han var en av få som kunde matcha upp mot Sverige i semifinalen och var även bland lagets bästa spelare i bronsmatchen.

Manuel Maurer, forward: Började på bänken i de två första matcherna men slog sig sedan in i andrafemman och blev en nyckelspelare. Snabb kontringsspelare utrustad med ett vasst målsinne. Gjorde fyra mål i turneringen men missade tyvärr semifinalen mot Sverige.

Målvak

Pascal Meier - Uttalad förstemålvakt, positionssäker med snabba reaktioner och med rutin från SSL. Planen var att han skulle göra skillnaden mot Sverige i semifinalen men blev i stället utbytt i efter sex insläppta mål i första perioden. Hans räddningsstatistik på 73,33 % är för lågt. Andre-målvakten Martin Hitz spelade vara sporadiskt, räddningsstatistik 63.15 %.

Coachning

Petri Nykky är headcoach. Han tar mycket anteckningar, antingen längst upp eller längst ner på bänken. Esa Jussila är matchcoach och står bakom spelarna. Med som coacher finns också Sami Kuitunen och Remo Manser men de har mindre roller.

I semifinalen gjorde Schweiz ett antal byten för att försöka förändra matchbilden utan att lyckas. I bronsmatchen toppade Nykky laget med de gamla stjärnorna på slutet, även det helt utan resultat. Hade piggare spelare med bättre atlet gjort det bättre?

Taktiskt var det märkligt att Schweiz valde en hög press mot Sverige, framförallt då laget var totalt underlägsen i *Atleten*. Att Schweiz även frångick det man-man spel som laget spelat fram till semin blev inte heller lyckosamt. Det syntes tydligt att försvararna inte var bekväma i ett zonspel, framförallt inte med så hög press där det blev stora ytor att täcka av med olika beslut bakom. Det kändes som lite som att Nykkys överraskningsmoment har kommit ifatt honom och nu blev en belastning.

Fasta situationer

Offensiva frislag

Har framförrallt en del hörnvarianter som är bra, ofta bakom mål och upp till back som har klubba utåt eller in till back i övre slottet. Har en mycket bra variant från fickan där bortre back löper på kant och spelare i mitten backar hem.

Defensiva frislag

Man-man, väldigt tydligt och till största del framgångsrikt. Problem uppstår framförrallt på frislag från kanterna där man får svårt att räkna in om motståndarna använder löpningar/bågningar. Tappar spelare som löper in i slottet och tittar istället boll/skytt.

Vid hörnfrislag kommer center ut och hjälper back medan bortre forward faller hem.

Förbättringsförslag:

Plattform

a. Föryngring av laget.

Atleten

a. Bättre atletisk förmåga. Framförrallt inom uthållighet och snabbhet.

Innebandyspelaren

- a. Fler gula beslut och kortare spelavstånd.
- b. Bättre röda från backar.
- c. Bättre beslut/teknik när motståndarna pressar högt

Spelsystemet

- a. Anpassa spelsystem efter motstånd och atleten.
- b. Bli bättre i beslutsfattandet i deras zonspel, exempelvis när ska man stötta eller täcka ytor.
- c. Öka farten genom att spela första passen framåt istället för att löpa med boll.

LETTLAND

Helhetsomdöme

Lettland ska vara nöjda med sin turnering. De underpresterar aldrig helt och vinner de matcher de ska. De gör en godkänd insats mot Schweiz i kvartsfinalen, även om man aldrig är riktigt nära resultatmässigt.

De verkar ha gjort ett bra jobb inför VM med en hel del läger och också jobbat hårt med de fysiska delarna. Det som saknas för att ta nästa steg är att jobba med innebandyspelaren. Där ligger den största utmaningen för landet, att utveckla fler innebandyspelare kring spelförståelse med och utan boll.

Plattformen

Antal invånare i landet: 2,013 miljoner 2013

Antal licenserade spelare i landet: Totalt 3028 varav ca 900 är herrspelare.

Antal år som förbund: Bildat 1993

Tidigare VM-resultat:

1996: 9:a, 1998: 9:a, 2000: 7:a, 2002: 7:a, 2004: 6:a, 2006: 5:a, 2008: 5:a, 2010: 5:a, 2012: 6:a

Antal ligor som representeras i truppen: 2 (Finland och Lettland)

Antal klubbar som representeras i truppen: 9

Medelantal landskamper/spelare i truppen: 28,25

Medelålder i truppen: 26,5

Övriga observationer

Från föregående VM så har de satt högre kravbild och höjt krav och seriositet på varje del inom landslaget. De har haft cirka 12 träningsläger sista två åren och spelat minst 10 träningsmatcher.

Den finske huvudtränaren Iiro Parvianen gjorde sitt fjärde VM med Lettland. Ledarstaben i övrigt är delvis ny med en ny assisterande tränare och en ny fystränare. Inga fystester har dock gjorts.

Sedan VM 2014 har antalet licensierade spelare i landet ökat med ca 200. Självklart är ökningen positiv, men fortfarande är antalet spelare för litet för att man ska kunna utmana de största nationerna fullt ut.

Människan

Gruppen var mycket väl fungerande med en tydlig rollfördelning/hierarki inom gruppen. De hade stort fokus på deras egen prestation och hur de skulle maximera den. Tränarna stod för engagemang även när siffrorna sprang iväg lite mot Sverige. Spelarna verkar ha hittat en harmoni i gruppen och även om det gick tungt resultatmässigt i vissa matcher så gav de varandra energi hela vägen.

Från sidan upplevs det som att de presterar på max på väldigt många plan kopplat till kompetens. De saknar inte någon del av "Människan" för att fortsätta utvecklas som nation och lag. De skulle dock behöva ha någon som står ut utifrån "Innebandyspelaren" men då är frågan hur gruppen hanterar detta. Nu är gruppen på många sätt homogen men saknar spets.

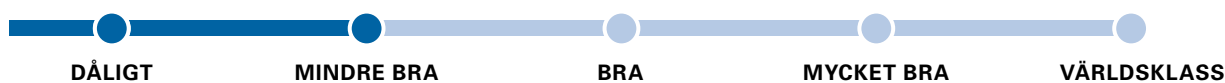
Coachens engagemang var ofta väldigt tydlig på match, även om siffrorna rann iväg mot Sverige. Samtidigt visade han väldigt ofta icke engagemang inför matcherna där han till exempel inför Estland inte var i närheten av laget efter att de hade kommit till hall.

Atleten

I jämförelse med Schweiz som spelat en match mindre innan kvartsfinalen så förlorades inte den matchen på grund av bristande förmåga på "Atleten". Spelarna hade uthålligheten, styrkan, rörligheten och snabbheten. De orkade vara aggressiva hela kvartsfinalen och även vinna mycket närkamper hela matchen igenom. Därtill orkade man sätta en helplanspress hela sista perioden mot Schweiz. En annan stor styrka hos letterna är deras närkampsstyrka och balansen/koordinationen i detta. Noterbart är att några spelare började spela tejpede, speciellt baksida lår, ju längre turneringen gick.

Innebandyspelaren

Här kommer Lettlands stora brist vilket gör att de inte kan ta nästa steg och har svårt att utveckla spelet i övrigt. Bristen på spelförståelse när det egna laget har bollen är för stor, både hos bollhållaren och spelarna utan boll.

De tekniska delarna upplevs som bra, de kan skapa förutsättningar för varandra genom god teknik på avslut, passningar och medtagningar. När tempot ökas, som mot Schweiz, fixar de inte detta. Men detta känns mer som en spelförståelse-del än teknik-del. Kombinationsspel med boll är svårt mot de bra lagen och förhindras av spelförståelsen hos den enskilde spelaren. Förmågan att med hjälp av varandra skapa ytor och hota på dessa finns inte naturligt utan kommer från mer slumpvisa situationer. Plus skall dock delas ut till kontringsspelet som har bättre sekvenser än det samlade anfallsspelet men som också fås genom större ytor och möjligheter att spela på ytor snarare än spelare.

I försvarsarbetet upplevs det som att det kompenseras av stort mod hos de enskilda spelarna att våga ta närkamper hela tiden i försvarsarbetet. De är duktiga på att kombinera "Atleten" med "Innebandyspelaren" vilket gör att de är duktiga på närkampsspelet, brytningsspelet och att komma i skottlinje och täcka skott. Även sekvensen efter skottäcken är bra då man snabbt är uppe och också hanterar nästkommande situation. Men mot ett Sverige som klarar av att hantera detta lite snabbare än t.ex. Schweiz så räcker inte ens det till.

Spelsystemet – anfallsspel

Spelet med boll kännetecknades av dålig rörlighet och spelförståelse för kunna utnyttja de ytor som skapades. Mycket gröna pass bakifrån gjorde att man inte hjälpte sina kamrater med att skapa tid. Mot bättre lag var det etablerade anfallsspelet obefintligt. Det som dock stod ut och var Lettlands bästa del med boll var kontringsspelet som var kraftfulla, beslutsamma och med många maxlöpningar. Tydligheten i rörelsemönstret var inte helt klart men det upplevdes som de hade tränat mycket på spelvändningar då de hittade lösningarna för många olika förutsättningar. De var också noggranna att när kontringen var över var de direkt aktiva för nästa fas i spelet, oavsett om det var med eller utan boll.

Spelsystemet – försvarsspel

Lettland spelade en 2-2-1 med toppen på höger sida om centrollinjen. Öppnar inte tydligt vänsterkanten med övriga spelare men vill dubbla framförallt i vänster hörn. Är enormt aggressiva i alla lägen där möjligheten finns för en närkamp. Duktiga på att gå från lågt försvar till högt försvar. Tydligt att de kunde sina roller. Laget blev sällan långt och ihåligt i dessa skeden. I presspelet utgick Lettland från 2-2-1 och tryckte upp vänstermittfältaren vid behov. Övriga tre spelare sorterade in man/man med markeringsbyte om motståndarnas rörelser blev för många. Letterna var aggressiva i alla lägen oavsett var på banan. Detta renderade ibland till att man gick bort sig och överlägen skapades, oftast 2 mot 1 eller 1 mot 0. Lettland kompenserar brister i spelförståelse med ett stort mod vilket ofta betalade sig, till exempel mot Schweiz.

Spetskompetens

Har ingen spetskompetens som står ut. Truppen känns bred men saknar riktig spets vilket gör att spelet med boll blir uddlöst mot de bästa nationerna.

Förbättringspunkter

Plattformen

- a. Landslaget har enligt uppgift tagit nästa steg och ställ högre krav på deltagande och även fått förutsättningar för att kunna implementera det hos varje spelare. Men Plattformen i landet är för liten för att få full utväxling.

Generationsväxling

- a. Landslaget har ett behov av en generationsväxling i form av att de yngre spelarna som finns i truppen behöver utvecklas för att kunna användas i avgörande lägen.

Innebandyspelaren

- a. Bristen hos de enskilda spelarna speluppfattningsmässigt med boll är för stor för att kunna utveckla anfallsspelet mot de bättre nationerna. Behöver träna anfallsspel och beslutstagande på mindre ytor i högre fart.
- b. Direktavslut behöver bli bättre.

NORGE

Helhetsomdöme

Lidande av dåliga förberedelser med alldeles för få kvalitativa matcher och samlingar där alla spelare kunde medverka gjorde att Norge kom till VM med dåliga förutsättningar.

Nationen gjorde ett resultatmässigt bra gruppspel där man var nära både Tjeckien och Schweiz. Men som i tidigare VM-turneringar var man alldeles för beroende av ett fåtal spelare samt att flera spelare i truppen är för svaga fysiskt. Kronberg i sitt sista VM drog ett tungt lass i spelet tillsammans med Gidske, Mossin Olesen. Laget hade behövt fler backar med bättre teknik och atlet samt en målvakt på internationell hög nivå.

Gruppmässigt saknades något under slutspelet, ovan nämnda spelare tillsammans med kaptenen Straete samt förbundskaptenerna misslyckades med att skapa synergieffekt. Norge såg ofta energilöst ut. Mot Finland i semin hade man nästan gett upp på förhand. Mot Lettland i matchen om 5:e plats höjde sig några spelare i slutet men man föll tillslut mot ett disciplinerat motståndarlag med en bättre matchplan. Nu väntar ett stålbad för Norge då flera rutinerade spelare ska ersättas.

Plattformen

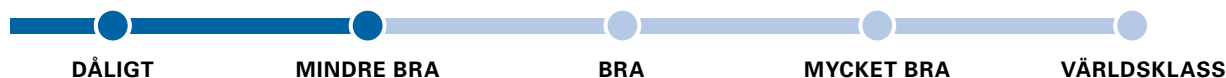

Antal invånare i landet: 5,1 miljoner
Antal licenserade (herr)spelare i landet: 3467
Antal år som förbund: 23 år Bildat 1991
Tidigare VM-resultat:
1996: 3:a, 1998, 5:a, 2000: 5:a, 2002: 5:a, 2004: 5:a, 2006: 7:a, 2008: 6:a, 2010 6:a, 2012: 5:a
Antal ligor som representeras i truppen: 3
Antal klubbar som representeras i truppen: 10
Medelantal landskamper/spelare i truppen: 36,9
Medelålder i truppen: 27,6

Spelarna från Svenska Superligan brukar inte vara på de få landslagssamlingar som man haft samt att även andra spelare saknats. Det fanns också spelare som inte varit aktiva förra säsongen men börjat igen för att bara vara med på VM. Avsaknaden av tufft motstånd i träningslandskamper de senaste åren inte var bra för norsk innebandy. Det kan kanske förklara att Norge inte lyckades som lag samt att de norska spelarna inte är vana vid att de måste höja sig även som grupp i viktiga matcher för att kunna vinna.

Generellt sett behöver Norge flera spelare för att närmast kunna konkurrera med Schweiz och Tjeckien.

Människan

Gruppfokus

Det känns som att gruppen inte riktigt är enad och att det saknas ledarskap. Energilösa uppvärmningar där inte många spelare peppar på varandra. Kronberg och Gidske är lagets stjärnor men verkar inte vara de pådrivande ledarna i gruppen som man behövt. Straete, Torp och Mosin Olesen var de spelare som syntes och hördes på bänken, men även det var sällan.

Det fanns dock mer energi i gruppspelet än i slutspelet och kanske var det tufft för laget att vara så nära mot Tjeckien och Schweiz men inte riktigt räcka hela vägen fram. Laget kändes slaget på förhand mot Finland.

Mot Finland var avbytnarna helt ute, i slutet av andra personifieras det av spelare som står med armarna i kors längst ner vid sargen. Även under placeringsmatcherna är avbytnarna "ute". Spelare som vilade mot Danmark bidrog inte till övriga laget överhuvudtaget. Ljusglimten var Torp som bänkades i sista perioden mot Lettland och visade direkt att han ville bidra då han ståendes bakom laget peppade aktivt.

Coacherna diskuterade väldigt lite sinsemellan under matcherna. Under vissa första perioder pratade man inte överhuvudtaget. När man väl pratade var det ofta korta överläggningar. Vid viktiga delar av matcher började tränarna prata något mer med varandra. Kent Göransson som assisterande tog ett större ansvar.

Under matchen var Kent Göransson den som främst pratade med spelarna. Även när spelarna är på plan så hörs Kents stämma med råd. Göransson främst skötte den taktiska kommunikationen, t.ex. timeouter och gick runt med taktiktavla och ritade med vissa spelare. Petersen försökte mest sticka till spelarna positiv/negativ kritik, men det var mer sällan.

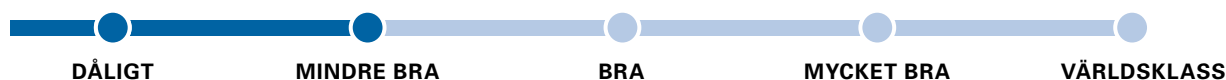
Prestationsfokus

Laget presterar *bra* i gruppspellet där man pressar både Tjeckien och Schweiz. I slutspelet blir det *mindre bra* då laget inte alls kommer upp i någon nivå mot Finland och avslutar med att ha problem mot Danmark samt förlora matchen om femte mot Lettland. Just sista matchen är en match som Norge ska vinna om man ser till spelarna i de båda lagen. Men man lyckas inte få igång den energi som behövs i laget.

I slutet mot Lettland, i matchen om 5:e plats, är fokuset mest på de båda domarna från Singapore, som inte hade någon bra match. Men på något sett ger det laget energi och vissa spelare höjer sig rejält. Norge hade behövt en Kanebjörk som höjer laget vid viktiga lägen. De rutinerade spelarna i Norge hade jag förväntat mig mer av i det avseende.

Atleten

Uthållighet

Norge har flera spelare som är i god fysisk form men har även många spelare som inte orkar hela matcher i högt tempo. Det märktes redan i gruppen och främst i kvartsfinalen mot Finland. I slutet av turneringen lyser Norges dåliga fysik/kondition igenom rejält då man förlorar den fysiska kampen mot ett starkare Lettland i matchen om femteplatsen. Att flera spelare dras med skadeproblem kan ju bero på otur men också tyda på en sämre allmän fysisk status i laget.

Styrka

Norge har flera spelare som inte är starka nog för att spela det försvarsspel som man valt. I närkamper där Norge hade sina brytpunkter hade backarna varken styrka eller balans för sätta fast motståndarna. Även i anfallszon märktes det att flera av de norska anfallsspelarna har svårt att stå emot försvararna fysiskt, framförallt mot de nationer som hamnar framför i årets VM. Mot övriga nationer stod man sig väl.

Övrigt

Högerforwards som Mossin Olesen och Evensen visade på snabbhet. Flera av de äldre spelarna har dock inte snabbheten för att vara ett hot mot topp fyra nationerna. Några spelare sviktar även atletiskt och skulle må bra av att väga ett par kilo mindre.

Truppen hade skadeproblem som antagligen påverkade prestationen, de hade behövt sina toppspelare helt friska.

Innebandyspelaren

Teknik

Väldigt stor skillnad mellan spelare 1-3 och 15-18 i truppen. Ketil & Gidske som tillhör toppen håller absolut världsklass. Under stress märktes det att de norska spelarna med undantag för toppspelarna inte klarade av den bollbehandling som krävs mot de bättre nationerna.

Norge hade ett bra skytte på sina vänsterforwards. Bra dragskott och direktskott, såväl stillastående som i fart. Även Mossin Olesen till höger har ett internationellt gångbart avslut.

De hade behövt fler skyttar i laget, första femman spelade i många matcher runt bra men det saknades hot. Flera spelare klarar inte av skott i fart eller under press. Tredjefemman hade inte spelet för att tillräckligt ofta komma till avslut mot de bättre nationerna och väl där saknades timing.

Taktisk nivå/Spelförståelse

Dubblingar och "1 mot 1" - spelet blev ofta verkningslösa mot de bättre nationerna då laget inte kommer upp i tillräcklig nivå på atleten. Spelarna vet dock för det mesta var de ska vara och förstår försvarsspelet. I vissa försvarssituationer ser man att backarna inte är vana vid det rörliga spel som motståndarna spelar. Man tappar då sin markering bakom ryggen och tittar boll när spelet går lite snabbare.

Taktiskt är de norska spelarna på en hög nivå då de till största del följer de riktlinjer som de har i sitt försvarsspel. De vet när de ska överbelasta och när de ska vara mer passiva, t.ex. mot Finland där man väljer att tigha ihop spelet.

Norge har spelare som vet sin roll i anfallsspelet. Här har Kent Göransson & de rutinerade spelarna säkert spelat en stor roll. Spelarna använde sig möjligtvis lite väl mycket gröna passningar. Med fler gula och röda beslut hade man förmodligen skapat fler målchanser. Framförallt i förstafemman, där det ibland var väl omständigt.

Spelsystemet – anfallsspel

Uppspel

Mot zonspelande lag spelade Norge med raka backar och center som ofta hämtade på högerkanten. Högerbacken föll in som Point i vissa lägen. Högerforward befann sig ofta djupt och vänsterforward ligger ofta centralt eller i vänster ficka. Norge har en tanke med sina uppspel och därmed en naturligt bra balans där man sällan hamnade med tre spelare för högt. Framförallt första femman är väldigt duktiga på detta.

Spel i anfallszon

Försöker ofta skapa tydliga triangelspel med korta spelavstånd. Stor skillnad på förstafemman och övriga i genomförandet. Förstafemman spelade mycket gröna passningar runt motståndarnas box men saknade ofta den avgörande röda passningen eller fler gula beslut för att öppna ytor med mer tid för exempelvis dubbla hot.

Mot Finland saknades det spel i anfallszonen under större delen av matchen. Det var bara förstafemman som ibland kunde få fast bollen och då genom Ketil Kronberg.

Kontringsspel

Norge imponerade med snabba omställningar där högerforwards ofta fick bollen i djupet.

De flesta försök till spelvändning kom från Norge vänsterkant.

Spelsystemet - försvarsspel

Högt försvar

Norge spelade ett zon 2-1-2 styrspel med högerforward som styrande. Hur högt eller aggressivt högerstyrningen var, varierade. Resterade spelare låg kvar i sina positioner oavsett. Målsättningen var att bryta uppspel efter Norges vänstra sida.

Lågt försvar

Främst zonspel där man vill ha kvar motståndarna på sin vänsterkant, som en fortsättning från det höga försvaret. Vid läge följer högerbacken med sin motståndare om denne vill avlasta bollförare i vänster hörn. Tillfälligt man-man tänk där man verkligen ska stänga vänster hörn.

Norge tappar mycket på att backarna inte är aggressiva nog samt inte har tyngden (atleten) i närkamperna för att för att stoppa de bättre motståndarna att etablera spel på vänsterkanten och bakom mål. Mot Finland hade flera backar väldigt jobbigt.

Reträtter

Backarna försöker stöta mot bollförare när denne har blicken nere för att tidigt stoppa kontringen. När det lyckas ser det effektivt ut men när det misslyckas uppstår stora hål bakom och laget tappar balans i reträtten.

Spetskompetens

Trupp

Norge har spets i sina två SSL spelare samt bredd på andra spelare som har SSL rutin. Dock är både spetsen och bredden för tunn. Kvaliteten att framgångsrikt matcha mot topp-4 nationerna på tre femmor finns inte, och på två orkar man inte. Speciellt baksidan är svag, både på innebandyspelaren och atleten.

Nyckelspelare

Ketil Kronberg, Lagkapten, Center. En spelare av världsklass som främst är en framspelare. Gjorde en bra turnering, men man hade velat se Ketil tända på alla cylindrar mot Finland och höja sitt lag än mer.

Daniel Gidske, högerback. Spelskicklig med fina handleder och ett bra spelsinne. Stabil turnering igenom men nådde kanske inte de höjder man hade föreställt sig (skadeproblem kan spelat in). Skulle med sin SSL rutin behövt ta en mer tydlig ledarroll för att höja lagets energi under matcherna.

Ole Mossin Olesen, högerforward. Snabb och målfarlig med en spetskompetens i sin zorrofint. Gjorde ett mycket bra VM med energi och vilja, gjorde även viktiga mål.

Målvakt

Rönmark som stod fram till kvarten var atletisk och hade en modern målvaktsstil. Kom ofta ut långt, ibland för långt och täckte skott. Hade lite svårt att läsa spelet rätt. Släppte två inte alltför otagbara skott i inledningen på kvartsfinalen. Markus Jelsnes stod de två avslutande matcherna, han gjorde inget större intryck och framstod som ett sämre alternativ till Rönmark.

Coachning

Kent Göransson kändes ensam och ingen att riktigt föra dialog med. Samtidigt känns det som att *Spelsystemet* inte var deras akilleshäl utan mera *människan* och *atleten*.

Mot Schweiz i gruppspellet byter man bort sig i 6vs5 spelet och släpper in mål, det får inte hända i ett VM. I kvartsfinalen mot Finland tycktes den aktiva coachningen saknas, det hade behövts med de problem som spelarna inte lyckades lösa.

Förbättringspunkter

Plattformen

- Norge behöver fler spelare. Med ca 3500 herrspelare är man långt efter nationer som Schweiz och Tjeckien.

Atleten

- Behöver förbättra flera områden inom Atleten. Då atleten skulle vara så avgörande för Norge utveckling av spelsystemet.

Innebandyspelaren

- Ökad spelförståelse för att få mer tid och utrymme i anfallszon – gula beslut.
- Mer kontrollerade stötbrytningar i kombination med en lägre position för att täcka längs golv och minska spelvinklar för bollförare.
- Bättre beslut/teknik när motståndarna pressar högt

Spelsystemet

- Tydligare få med en fjärde spelare högre upp i anfallszon.
- Ett försvarsspel där man håller ihop laget tydligare när högerforward stöter/pressar högre.

Spetskompetens

- Två tränare med hög taktisk förmåga samt en läktarcoach.

DANMARK

Helhetsomdöme

Ett stort steg för Danmark att ta sig in bland topp 8 igen. En position man inte har haft sedan 2006. Man fick verkligen ihop gruppen och hade en stark lagmaskin byggd på inhemska spelare. Målvakten Mike Trolle Wede blev VM:s Allstar målvakt och var en mycket stark bidragande orsak till ett lyckat VM. Med ett ramstarkt lågt försvarsspel och snabba spelvändningar var sjundeplatsen välförtjänt. Avståndet till lagen ovanför är fortfarande stort och man fick nästan ut en maximal prestation under mästerskapet. Danmark har flera unga intressanta spelare och fortsätter man utveckla spelet och satsa vidare på inga spelare finns möjligheten att vara ett topp 8 lag framöver

Plattformen

Antal invånare i landet: 5,6 miljoner
Antal licenserade (herr)spelare i landet: 3500
Antal år som förbund: 25 år Bildat 1989
Tidigare VM-resultat:
1996 7:e, 1998 4:e, 2000; 4:e, 2002 6:e, 2004 9:e, 2006 6:e, 2008 9:e, 2010 13:e, 2012 18:e,
Antal ligor som representeras i truppen: 1
Antal klubbar som representeras i truppen: 7
Medelantal landskamper/spelare i truppen: 17,7
Medelålder i truppen: 25,0

Människan

Gruppfokus

Gruppen ger ett disciplinerat intryck och känns väl organiserad. Man är dock inte helt enhetligt klädda under uppvärmning och tenderar i det avseendet att ge ett lite spretigt intryck.

Man visar god kampenergi matcherna igenom, och trots att man ibland spelar på färre spelare är bänken aktiv och exempelvis reservmålvakten peppar laget med gester och kroppsspråk. Förstemålvakten Mike Trolle har ett tydligt kroppsspråk utåt med segergester efter räddningar och peppande rörelser.

På planen var man positiva och kommunicerade på tydligt sätt både med kroppsspråk och verbalt - framförallt i försvaret. Man var sällan eller aldrig negativa mot varandra inom gruppen utav det man visade utåt.

Flera av spelarna delade på ledarskapet i laget. Funch Andersen var den som ledde löpningen på uppvärmningen medan Nielsen Och Andersen också var tydliga ledare. Man använde sig av ett powerplay som var en nyckel till segern mot Tyskland då Nielsen gjorde mål på en variant. Det fanns ingen riktigt tydlig hierarki i laget utan det verkar som man försöker sprida kompetensen jämnt mellan femmorna.

Huvudcoachen Kasper Sindt har en ständig dialog med sina spelare, och är en pådrivare och inspiratör. Laget spelar ibland på två femmor och det i sig gör det också lättare att hinna med att kommunicera med spelarna. Laget får direktiv och blir pådrivna i stort sett varje byte. Det känns som att det finns en tydlig gameplan som man följer på ett disciplinerat sätt.

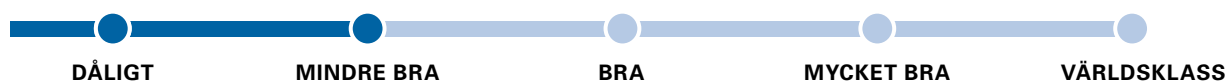
Prestationsfokus

I de två viktigaste matcherna, mot Tyskland och Estland, var det tydligt att man hade en stor tro på sin gameplan och inte avvek en tum från denna. Laget genomförde matcherna på ett snarligt sätt enligt sin filosofi och med en tydlighet. I playoff-matchen mot Tyskland hämtade man upp ett underläge i slutet av matchen och vann sedan efter straffar. Placeringsmatchen mot Estland spelade laget mycket bra hela matchen igenom och kunde defilera i tredje perioden.

Danmark gick igång vid goda försvarsingripande och jublade, och var även engagerade vid närkampssituationer. Man lade stor vikt vid målvaktsspelet och jublade från bänken vid räddningar

Atleten

Uthållighet

Danmark spelade nästan uteslutande ett tillbakadraget försvarsspel där man förvisso var väldigt uppoffrande, i synnerhet när det gällde att täcka skott. Ett sådant spel kräver att man orkar jobba djupt och brett i sina försvarspositioner. För att denna spelidé ska fungera optimalt är det viktigt att man har ett vasst kontringsspel. Ett spel som kräver att backar och centrar levererar snabba förstapassningar, samt att forwards är explosiva när lägen för omställningar uppstår. Detta klarade Danmark inte fullt ut i hela matcher.

Man var generellt sett mån om att hålla sina positioner i försvarsspelet och gjorde inga större utsvävningar där, och tenderade därför att bli lite passiva ibland.

Styrka

Man spelade ett uppoffrande spel och jobbade väldigt hårt i närkamperna, däremot hade man lite svårt med balansen i vissa situationer, mottagningar exempelvis. Det saknades en hel del när det gäller ready position som bygger mycket på balans, bålstabilitet, benstyrka och teknik. Man lade däremot mycket fokus på närkampsspelet, och var ofta väl samlade som lag.

Övrigt

Några av backarna hade lite problem med rörligheten. Framförallt när man fick jobba hårdare i försvars-zon, man hade även problem att hänga med de snabbaste motståndarna i vissa lägen.

Innebandyspelaren

Teknik

Danmark har ett lite gammaldags spelsätt. Man ställer ofta upp brett med backar och spelar antingen långa bollar eller sarguppspel, det klarar laget ganska skapligt. När tempot i spelet eller svårighetsgraden i passningar ökar uppstår vissa problem med det tekniska och det kändes som att forwards generellt sett hade betydligt bättre teknik än backarna. Bolltempot var generellt sett ganska lågt. På offensiv planhalva visade laget upp en hel del fina passningskombinationer, men då var det oftast forwards som var inblandade i spelet.

Backarna fick ofta problem när de blev satta under press. Man hade problem att spela sig ur pressen och valde då att antingen springa med bollen eller slå en långboll. Forwards visade framförallt i omställningsspelet god bollbehandling och hittade allt som oftast bra och kreativa lösningar med lösningar genom egna initiativ eller kombinationer. Forwards var duktiga i en mot en lägen och utmanade gärna sin motståndare och gjorde det på ett bra sätt.

Laget avlossade totalt sett under 281 skott varav 130 på mål under turneringen. 36 av dessa resulterar i mål. Detta kan sammanfattas som en tämligen god effektivitet, 28 % sett till de totala antalet skott på mål. Eftersom laget byggde sitt spel mycket på kontringar så sköt man heller inte så mycket i täck. Även här var det skillnad mellan lagdelarna, det förekom backavslut men merparten avslut togs av centrar och forwards. Detta att jämföra med exempelvis Sverige där fler av de mest skjutglada under turneringen var backar.

Danmark lade oerhört stor vikt vid sitt försvarsspel och framförallt det låga försvaret. Man klarade den rent tekniska aspekten av försvarsspelet på ett utomordentligt sätt, och när man föll ur ramen gjorde man det snarare på bristande fysik.

Taktisk nivå/Spelförståelse

Laget spelade ett zon-spel 2-1-2 där centern tydligt skulle äga mitten och ytan framför eget mål. Det förekom en del dubblingar men då främst back och forward ihop. Annars lämnades backar ofta att jobba en mot två i eget försvarshörn med syfte att hitta snabba omställningar. Man jobbade inte med överbelastningar i någon större grad.

När Danmark fick upp bollen i anfalls-zon lyckades man hitta en hel del kombinationer, ofta med diagonalpassningar, man jobbade med en 2-2-1 uppställning och hade generellt sett stora passningsavstånd som gjorde att man här blev känsliga för motståndarnas kontringar.

Laget hade vissa tydligt intränade varianter men mestadels var det forwards och center som kombinerade. Backarna ställde även här upp brett och lyckades även med diagonalpassningar vid vissa tillfällen.

Spelsystemet – anfallsspel

Uppspel

Laget ställde ofta upp brett med backarna vid uppspel och spelade upp längs sarg eller slog en långboll. Centern deltog ofta i egen zon vid uppspel. Man tenderade att hamna i en 2-2-1 uppställning vid uppspel. Detta bidrog till att man sällan tappade sin tredjegubbe vid dessa tillfällen. Bolltempot var förhållandevis lågt och direktpassningarna ganska få.

Danmark sökte oftast anfallsficka med sina uppspel men även längre uppspel på avlastningsspelare. Det förekom diagonalpassningar men då oftast i andra läget och från forwards i anfallszon. Syftet med uppspelen verkade vara att på ett enkelt sätt få upp bollen till forwards som i sin tur står för kreativiteten. Man jobbade också en del med liberoavslut där man lyfte in på motståndarnas mål från bakplan.

Backarna stod för nästan uteslutande gröna beslut och lämnade över risktagandet, gula & röda passningar till forwards. Uppspelen ledde däremot ofta till farliga avslut och i det avseendet var man framgångsrik.

Spel i anfallszon

Även här praktiserade man ofta en 2-2-1 uppställning och skapade en hel del farligheter med exempelvis diagonalpassningar följt av direktskott. Man använde generellt sett sig av stora spelavstånd, och lämnade oftast mitten och "slottet" tomt. Det förekom däremot en del trafik i motståndarnas målområde. Positionsspelet i anfalls-zonen kändes stabilt men ibland aningen statistiskt och orörligt.

Ofta slog man passningar från sarg till sarg med syfte att hitta farliga direktavslut. De flesta avsluten togs i fickan, men det förekom även en del backavslut. Laget arbetade med en avlastningsspelare som flyttade bollen bakom motståndarnas mål och fördelade bollen vidare.

Tack vare att några av Danmarks nyckelpositioner var de båda anfallsfickorna samt två brett uppställda backar hade laget ganska långt avstånd till motståndarnas mål och fick på så sätt ett bra tryck och goda möjligheter att "fiska upp" andrabollar i slottet och returerna framför mål. Man rullade ofta runt med från back till back vidare till ficka för att söka diagonalpassningar och direktskott.

Kontringsspel

Majoriteten av spelvändningarna uppstod från det låga försvarsspelet. Man skapade överlägen då motståndarna gick bort sig med folk för högt upp i banan och här var Danmark mycket bra. Flertalet av lagets mål uppstod efter snabba spelvändningar.

Bortre forward var hela tiden beredd att sticka på djupet, och ibland hittade man honom med en långboll annars blev han ledig vid andravågen eller senare.

Danmark sökte ofta sina avslut på bortre sidan eller på bortre stolpen och sällan i höga slottet. Avsluten togs direkt efter diagonalpassningar.

Spelsystemet - försvarsspel

Högt försvar

Danmark lade fokus på att hitta snabba reträtter efter bollförluster och praktiserade sällan eller aldrig något pressspel med målsättning att ta tillbaka bollen. Det förekom viss växelstöt vid vissa tillfällen, men då en tämligen passiv sådan. Vid de få tillfällen man klev upp högre fanns viss man-man tendens men inte alltför tydligt.

Lågt försvar

Danmark praktiserade ett 2-1-2 zon-spel med centern strikt placerad i mitten av planen. Backar jobbade ensamma mot två motståndare och fick ibland hjälp av forwards med dubblingar främst i egna hörn. Vid några tillfällen klev även centern ner bakom eget mål, men då hamnade laget omedelbart i problem och tappade övriga positioner i försvaret. När man blev rejält pressade fanns en tendens att forwards föll ner så lågt att man hamnade i en 2-2-1 uppställning med centern som spets.

Syftet med det låga försvaret var helt uppenbart att skapa snabba spelvändningar, och brytpunkterna var oftast egna hörn och fickor varifrån man på ett mycket bra sätt lyckades vända spelet och skapa farliga målchanser.

Man spelade med ett stort tålamod i försvaret och målvakten hade en mycket viktig roll både vad gäller kommunikation och med räddningar. Så länge som motståndarna befann sig utanför Danmarks box fick de röra sig ganska fritt. Man lämnade ofta skytten till målvakten och visade stor tilltro till räddningar och parader. Vid flertalet tillfällen sattes spelvändningar igång med snabba och långa utkast

Reträtter

Vid bollförluster fokuserade laget på att dra tillbaka sina styrkor snabbt. Eftersom man ofta ställde upp i en 2-2-1 uppställning i anfalls-zon var huvudfokus att få tillbaka centern på rätt position.

Forwards hade ibland svårigheter med att hitta rätt väg tillbaka i sin backchecking. Man tappade helt enkelt centrallinjen stundtals och det fanns ganska stora skillnader mellan forwards när det gällde snabbhet. Backarna valde oftast att helt enkelt backa rakt hem trots att möjligheten fanns att kliva upp och sätta stopp för motståndarnas kontringar. Så fort som centern hitt tillbaka till sin grundposition hade man god förmåga att räkna in sina motståndare.

Förbättringspunkter

Atleten

- a. Laget behöver förbättring av rörlighet och snabbhet på mindre ytor
- b. Förbättring av uthållighet

Innebandyspelaren

- a. Utveckla teknik på mindre ytor
- b. Utveckla balansen "Ready position" och bli tryggare med bollen

Kontringar

- a. Fortsätta gå för spelvändningar

Försvarsspelet

- a. Bygga vidare på ett redan starkt lågt försvarsspel
- b. Våga använda försvarsspelet över större delar av planen(högt försvar)

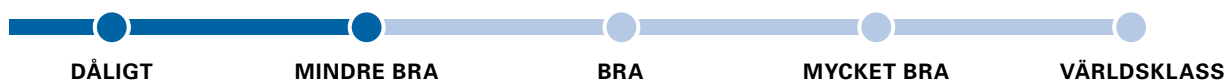
Anfallsspelet

- a. Vara mer direkt hotande i sitt anfallsspel

ESTLAND

Helhetsomdöme

Estlands åttondeplats kändes ganska förväntad, laget spelade efter sina resurser. Antalet innebandyspelare i landet är inte så stort och truppens kvalitet därefter. De 2-4 spelare som förväntas ta ansvar är närmare eller över 30 år, vilket märks framförallt på snabbheten och viljan att jobba hela vägen in i situationer. Estlands prestation begränsades säkert av att spelarna inte har den riktiga drivkraften längre – laget såg lite nöjt ut, utan större ambitioner. P.g.a. av detta fick man se sig förbisprunget av Danmark. I VM 2010 hade man häng på Tjeckien efter en strafförlust. I VM 2012 tog man sig inte till slutspel men slutade nia efter placeringsmatchseger mot Ryssland med 9-3. VM 2014 skall med dessa ögon ses som en framgång för Estland. Avståndet till de bästa har dock ökat. Förberedelserna inför VM vi inget om men det känns inte som man fått speciellt mkt tid. Så sent som en månad innan slog man Danmark i en träningsmatch med 5-3, i placeringsmatchen i VM fick man stryk med 7-2. Utifrån detta perspektiv får Estland anses ha underpresterat. Med bättre tränade spelare, en starkare grupp och en gemensam spelidé hade man vunnit denna match lätt.

Plattformen

Antal invånare i landet: 1,5 miljon

Antal licenserade (herr)spelare i landet: 627

Antal år som förbund: 21 år Bildat 1993

Tidigare VM-resultat:

WFC 1996: 11th, WFC 1998: 10th, WFC 2000: 11th, WFC 2002: 12th, WFC 2004: 12th, WFC 2006: 11th, WFC 2008: 8th, WFC 2010: 7th, WFC 2012: 9th

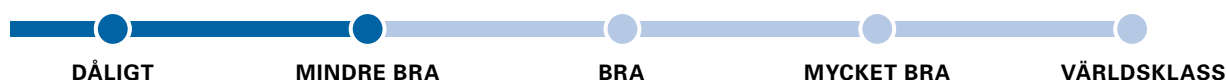
Antal ligor som representeras i truppen: 5

Antal klubbar som representeras i truppen: 14

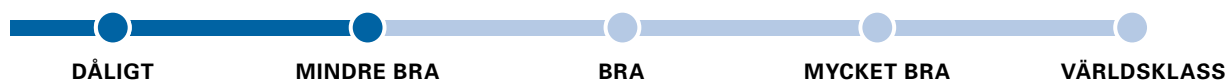
Medelantal landskamper/spelare i truppen: 21,3

Medelålder i truppen: 25,9 år

Människan

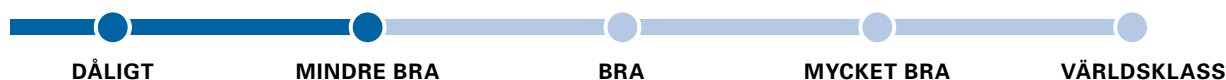

Grppfokus

Laget fungerar men drivs av enskilda prestationer. Det syns att avbytnarna inte deltar i matchen då de har en passiv hållning. Det är väldigt lite kommunikation mellan spelarna på planen och i båsset. Gruppens fokus verkade mest handla om att få "visa upp sig" mer än att vårda varandra och jobba ihop. Inte heller vid uppvärmningssekvenserna visade estländarna något större gruppfokus. Inga starka ledartyper som trädde fram och tog tag i gruppen. Ju längre matchen led, desto mindre engagemang visade laget upp. Tränarna gav också väldigt lite push och feedback till spelarna.

Prestationsfokus

Man hade ett lag med den typen av erfarenhet som skall kunna komma åtta eller bättre. Fokuset ägnades åt match men inte med någon större hängivenhet. Då avbytnarna kom in var de ofta övertända och stod för vilda prestationer som bitvis ledde till utvisningar. Spelarna som startade matcherna såg inte ut att göra sitt bästa i alla lägen, viljan och moralen kändes alldeles för låg. Mot Danmark i den avslutande placeringsmatchen syntes inte speciellt mycket fokus på uppgiften hos flera av spelarna. Tydligt var också att ju längre matcherna gick och resultatet inte gick Estlands väg så släppte man fokus mer och mer och visade nästan ointresse för uppgiften. Speciellt de äldre spelarna med erfarenhet hade svårt att "ta jobbet". De yngre, inhemska spelarna visade mer vilja och prestationsfokus.

Då laget hade gott om rutin och ett bra taktiskt grundkunnande borde det utnyttjas bättre. var vi drar slutsatsen att fokus på prestation under turneringen igenom var ganska lågt, vilket ledde till en sämre placering än vi hade förväntat oss. Med bättre fokus kunde man spelat sig förbi Danmark och kanske Norge eller Lettland.

Atleten

Uthållighet

Estland spelade ett mycket passivt spel VM igenom. Det är väldigt få gånger som laget ser riktigt aktivt ut. Flera spelare ser ut att vara mycket trötta efter sina byten. Ju längre matcherna och VM gick desto tydligare blev detta. Speciellt de äldre och mer erfarna spelarna, som då skulle visa vägen, blev mycket trötta. De yngre och mer oerfarna spelare såg ut att vara i bättre fysiskt skick men fick inte speltid istället. Estland orkade inte vara särskilt aggressiva.

Styrka

Här är de estländska spelarnas förmåga något högre jämfört med uthålligheten. De har en ändamålsenlig styrka och kan vinna närmkamper vid sarg även mot bättre motstånd. Man visar prov på styrka genom att allt som oftast hamna i god ready position och dessutom komma ner i längre positioner vid skottäck. En svaghet gällande styrka kan vara stabilitets och balansträning, detta antagande baseras på hur laget såg ut då de värmdes upp. Flera av spelarna hade problem med stabilitetsövningarna i uppvärmningsblocket.

Övrigt

Beroende på åldersstrukturen i laget är snabbheten ett bekymmer. De äldre spelarna hänger helt enkelt inte med, kopplat till faktorn snabbhet. Givetvis hänger det säkert också ihop med vilja/inställning men det blir avgörande i många lägen. Bristen på snabbhet blir också väldigt tydlig i reträtt arbetet. Man hinner inte med i sin backchecking och hamnar i numerära underlägen på egen planhalva. I det uppställda anfallsspelet kan man också se det, genom att man har svårt att hinna få in spelare i farliga målzoner eller på avlastningslöpningar.

Innebandyspelaren

Teknik

Upp till ett visst tempo visade Estland goda kunskaper på detta område. Man hade mjuka handleder och hanterade detta väl. Dock försöker man ytterst sällan göra detta i något högre tempo, man tar många gröna långsamma beslut. Då man fick spela bollen utan större press till varandra såg det funktionellt ut.

Mot jämbördiga motstånd klarar Estland av press på bollhållaren. Mot de bättre nationerna har man inte spelförståelsen som krävs för att kunna göra sig av med bollen på rätt yta. Om detta beror på att man inte såg öppningarna eller brist på rörelse hos övriga spelare är svårbedömt. De flesta estländare vill dock ha blicken på bollen då de spelar, vilket givetvis gör det svårare att göra något bra med den. Med blicken på bollen uppvisar man en relativt god skicklighet, där några spelare stack ut och visade prov på stor skicklighet. Det var ofta samma spelare som löste situationerna när man blev pressad.

Skott som går på mål är ofta dragskott, där man trampar in/bågar in. Mycket skott från bakplan. Man hinner inte riktigt in i position för att ha kontroll på andra typer av skott.

Närkampsspelet var ganska bra, de gånger man hann dit. Det blir många försök till stötbrytningar, vilket ibland straffar sig då man dessutom har farten på väg mot motståndaren. Kopplat till *Atleten* var flertalet spelare hyfsade på att täcka skott, man kommer ner ganska djupt med goda chanser att lyckas. Dock han man inte alltid med i spelet vilket försvagade "täcka-skott-procenten".

Taktisk nivå/Spelförståelse

Här fanns det klara brister för Estland. Man hade inte koll på den yta man förväntades täcka - placerar kropp och klubba fel. Markeringsspelet var det största problemet, spelarna tittade väldigt mycket boll, vilket gjorde att man tappade sin spelare. Detta blev extra tydligt i de matcher då det gick lite fortare men framgick även tydligt mot de lag man förväntades spela jämnt med.

Estland fick svårt då motståndarna överbelastade. Vem som skulle sätta press och vem som skulle ge understöd var inte tydligt och ibland kastades sig två spelare in i press på bollhållaren. Man lyckas inte samarbeta kring slottet, där motståndarna ofta hittade fria spelare.

I anfallsspelet så saknade Estland både bredd och djup eftersom man hade svårt att få med folk i anfallen. Således tog man många gröna beslut i egen zon och många snabba röda beslut i anfallszon. Detta resulterade i många korta anfall. De gånger man når slottet och framför mål så är det via ett snabbt rött beslut, men där räcker inte den individuella tekniken till vare sig från passningsläggare eller avslutare.

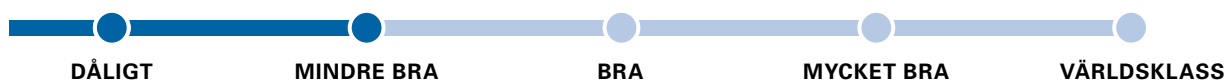
Spelsystemet – anfallsspel

Målen som Estland gör är ofta av samma karaktär. Skott från längre avstånd som går direkt i mål eller via retur på skottet. Alternativt en enskilt stark spelare i fickan som bågar in och går på avslut. Estland gjorde sju mål på sina tre gruppspelsmatcher. I slutspelet mäktade man med 10 mål på 4 matcher. Detta ger ett målsnitt på 2,42 mål framåt, vilket inte kan anses godkänt.

I den avslutande placeringsmatchen mot Danmark mäktade man med 2 mål framåt, trots att man hade bollen betydligt mer än Danmark.

Uppspel

Estland ställde upp med en 2-1-2 uppställning i uppspelsfasen. Laget balanseras alltid defensivt i uppspelen och vågade sällan flytta med tredjespelaren upp i planen. Centern klev gärna ut på sarg vid mittplan och förlängde ned bollen i anfallszonen.

Syftet med uppspelen var oftast att komma till ett snabbt avslut från fickan alternativt ett snabbt instick i slott. Ett annat syfte var att snabbt komma in på mål, vilket gjorde att man ofta helt enkelt lyfte in bollen på mål.

Få löpningar och platsbyten ägde rum, oftast fanns en avlastare på bollsida i höjd med fickan. Forward nummer två tog alltid central position, framför mål. Problemet från bakplan var att det togs mängder med gröna beslut vilket skapade få uppspelsmöjligheter. Då gula beslut togs kom det ingen rörelse till öppnad yta. Således genomfördes de flesta uppspelen genom ett antal gröna beslut följt av ett rött beslut på chans.

Spel i anfallszon

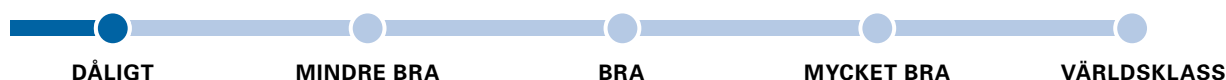
De få gånger som Estland skapar spel i anfallszon ställer man upp i en 2-1-2 variant, där två backar blev passivt hängande i bakplan. Man har stora spelavstånd vilket gjorde det svårt att flytta bollen snabbt. Då man etablerat spel i anfallszon hade man svårt med balansen. Tappade ofta bort en eller två spelare bakom mål.

Kontringsspel

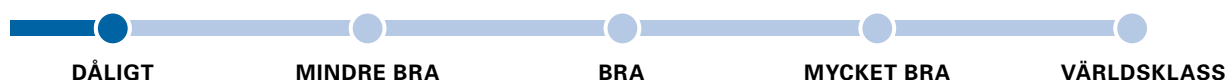

Spelvändningar från egen zon startade nästan alltid med målvaktsutkast eller en löpning från backposition. Kontringarna var Estlands absolut starkaste del av anfallsspelet. Kontringar på brutna bollar i mittzon eller fickorna startade ofta med ett snabbt pass på en löpande forward.

Spelsystemet - försvarsspel

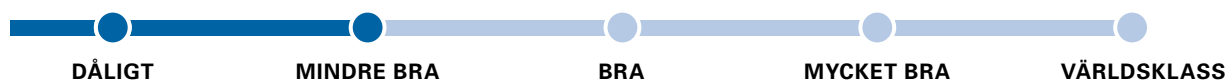

Högt försvar

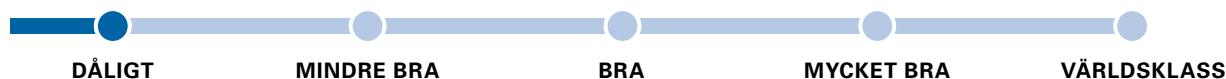
Estland spelade en 2-1-2 med viss vänsterstyrning eller ett 2-2-1 spel beroende på femma. I sin 2-2-1 uppställning var det tydligt att man önskade bryta i fickan. Dock hamnade spelarna för långt ifrån och hann sällan dit i första läget. De få gånger Estland gick med hög press försökte spelaren närmast bollhållaren få fast sin spelare, och övriga försökte fylla på, om man hann. Tyvärr var detta allt för sällan. Ibland klev tre spelare mycket högt upp i banan, vilket ofta resulterade i att man blev förbispelade eftersom man inte lyckades låsa fast motståndarna. Några gånger vann man bollen i dessa lägen men det berodde mer på motståndarnas misstag. Mot bättre lag/spelare ledde nästan alltid hög press till snabbt uppspel och målchans för motståndarna.

Lågt försvar

Man klev aldrig på bakom eget mål, bortsett från någon enstaka gång. Man hade en tendens att sjunka för lågt när det gick fort och man blev mycket bolltittande.

Reträtter

Ingen speciell tanke kunde urskiljas vid reträtt. Estland hamnade ofta på fel ställe då det var dags att retirera. Försöker inta position för sent. Estländarna hade också problem i sin backcheck så man antingen inte hinner med eller orkar.

Förslag på förbättringar.

Plattformen

- Öka antalet spelare.
- Se till att få fler att åka utomlands (Sverige, Finland) för att få högre tempo i kroppen.

Atleten

- Förbättra snabbheten – alldeles för många spelare i truppen var för långsamma.
- Förbättra stabilitet och rörlighet – för bättre kroppsposition och mer balans i rörelserna.

Tekniken

- Täcka boll under press – träna på att klara hög press i 1 mot 1 situationer. Undvika bli stressade av detta. Detta för att kunna slå fler gröna pass, så man kan vårda bollen än mer, för att få vila med boll.

Spelförståelse

- Utsätta spelarna för problem i högre tempo som de får träna på att lösa. Visa på lösningar och vilka ytor som oftast blir fria vid givna rörelser.

Spelsystem

- Skapa en större förståelse för försvarsspel, så här jobbar vi tillsammans Här vill vi vinna bollen. Det gäller hög press, reträttiläge och lågt försvarsspel.
- Jobba med bollhållningsfasen både vid uppspel och spel i anfallszonen, fler i rörelse åt rätt håll. Få med fler lätt spelbara spelare i spelet. Bakplansrörelser, hot och gula beslut.

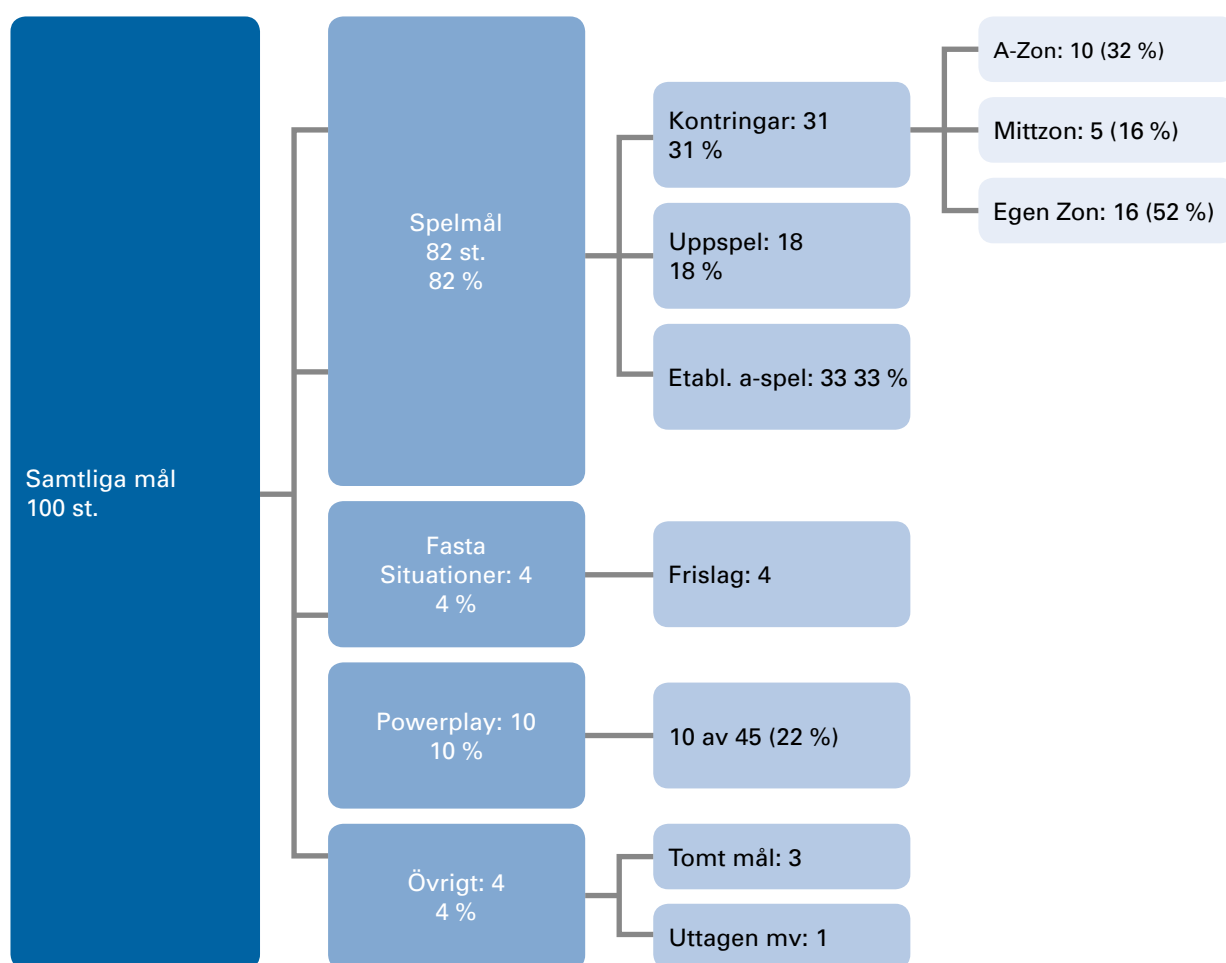

Hur görs målen?

Ordinarie analys

Till skillnad från tidigare herranalyser var nu mål från etablerat anfallsspel det vanligaste spelmålet. Kontringar har tidigare varit det dominerande spelmålet under flera analyser. Det mest förekommande målet från kontringar startar som tidigare från egen zon. Förmodligen beror det på att ytorna är större och anfallande lag har mer tid att justera sina avslutspositioner.

Andelen kontringsmål från anfallszon blir allt vanligare då lagen blir bättre och bättre på att sätta sina höga presspel. Fler lag väljer dessutom idag att under delar av matcherna tillämpa spelsättet vilket gör att sannolikheten för fler mål givetvis ökar.

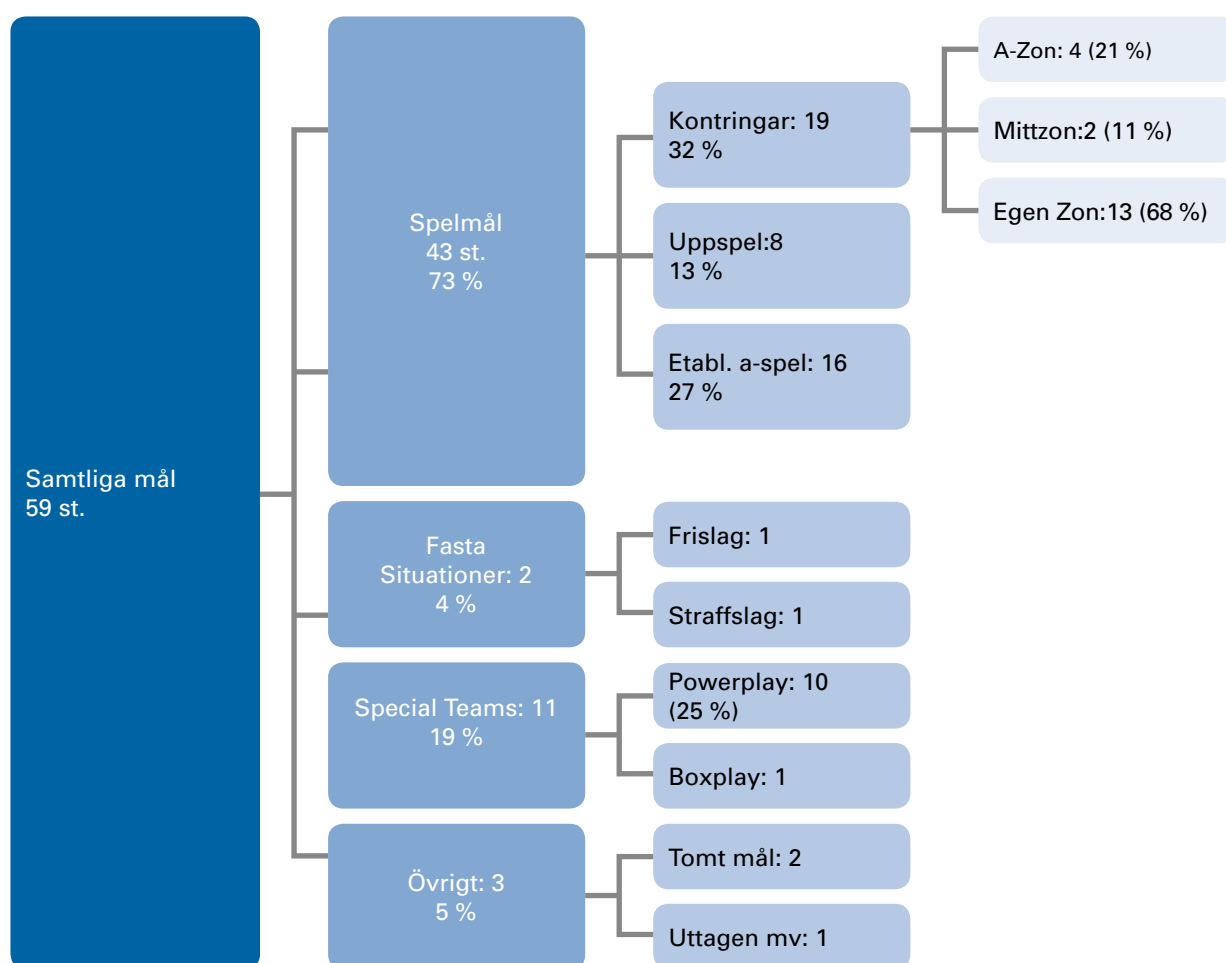

Hur görs målen?

Utvalda matcher

Då många matcher i världsmästerskapen fortfarande får ojämna resultat har vi tittat på matcher som förväntas få en jämnare karaktär. Detta för att komma närmare vad det är som avgör matcher.*

Till skillnad från analysens ordinarie tolv matcher var här kontringar återigen det vanligaste spelmålet. Spelvändningar från egen zon har en än större andel av målen än vid de ordinarie analys-matcherna. Dessutom har spelvändningar från anfallszon en betydligt mindre del.

*Vilka utvalda matcherna är står under statistik i inledningen av dokumentet.

När görs målen?

Ingen av de 12 matcher som bevakades gick till Sudden Death. Dock slutade turneringens tre sista matcher med uddamålssegrar. Den genomsnittliga vinstmarginalen var fem mål per match. Sverige bidrog till den höga siffran genom sina 17-0 (Estland) och 10-1 (Schweiz). Borträknat dessa matcher var vinstmarginalen 3,5 mål.

De 100 mål som gjordes under analysen var jämnt fördelade över matchens 60 minuter. Andra perioden som i tidigare analyser haft en betydligt större andel mål var nu målsnålast.

I 8 av 12 matcher vann laget som gjorde matchens första mål. I matchen om 5:e plats, bronset och finalen vann dock laget som kom i underläge först. Sverige och Tjeckien vände båda ett tvåmåls underläge, vilket också var de målmässigt största vändningarna. Inget lag som hamnade i ett tremålsunderläge kom målmässigt i fatt under matchen oavsett om det senare innebar vinst eller förlust.

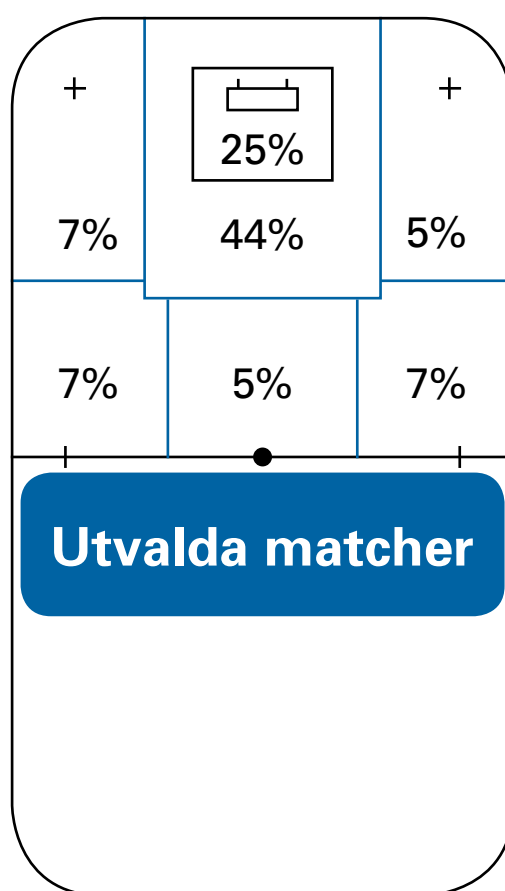
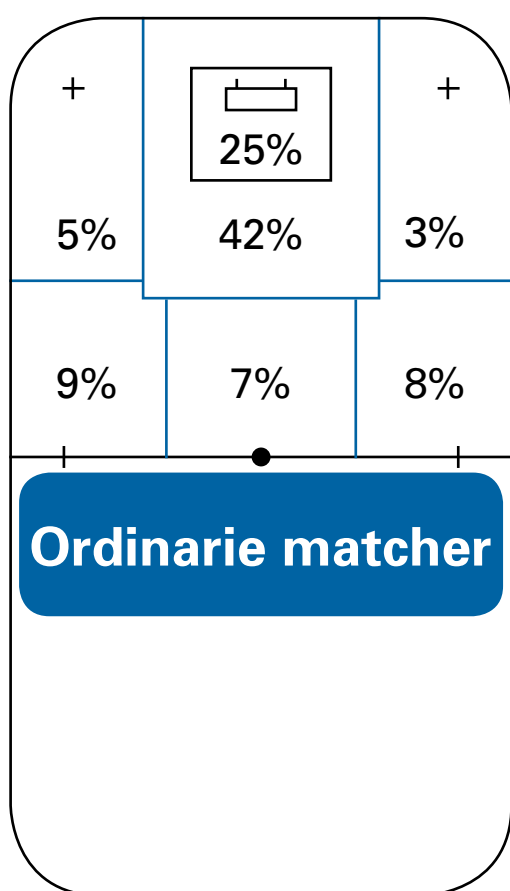
I statistiken finns en grönmarkering vid det mål där det vinnande laget fått ett tremålsövertag. Ur det perspektivet var hälften av matcherna avgjorda innan sista perioden.

Tid	FL	NO	SE	ES	CZ	DE	CH	LE	DE	NO	ES	LE	CZ	FL	SE	CH	ES	DE	LE	NO	CH	CZ	SE	FL		
1-5 min										1		1			2			1			2			1	8	
5-10 min	1		1				1			1			1		1										6	
11-15 min	1		1		1				1	1			1	1	1			1	1	1					11	
16-20 min	1		1						1					2	2			1	1						1	10
Period 1	3	0	3	0	1	0	1	0	2	3	0	1	2	3	6	0	1	3	1	1	2	0	0	2	35	
21-25 min			1		1		1								1									1	1	6
26-30 min			1		2		1				1							2						1	8	
31-35 min			4		1								1		1	1						1			9	
36-40 min						1								1	1			1						2	1	7
Period 2	0	0	6	0	4	1	2	0	0	0	1	0	1	1	3	1	0	1	2	0	1	4	2	0	30	
41-45 min		1	3									2						2	1						9	
46-50 min	1		1											1	1						1			1	6	
51-55 min			3				1			2		2					1				1				10	
56-60 min	2		1				2	1		1		1		1				1							10	
Period 3	3	1	8	0	0	0	3	1	0	3	0	5	0	2	1	0	1	3	1	2	0	0	1	0	35	
Slut	6	1	17	0	5	1	6	1	2	6	1	6	3	6	10	1	2	7	4	3	3	4	3	2	100	

Var görs målen?

Som vid tidigare analyser är det ingen överraskning att flest mål görs centralt, framförallt från "slottet". Det är det första världsmästerskapet på herrsidan vi även har med målområdet som en egen zon.

- 69 % av målen gjordes från slottet och målområdet. Under VM 2012 var siffran 63 %.
- ¼ del av målen görs från målområdet.
- Precis som vid tidigare analyser är det en något högre andel mål från vänsterkanten jämfört med höger.
- Ingen större skillnad i avslutsläget vid målen mellan de båda analysunderlagen.

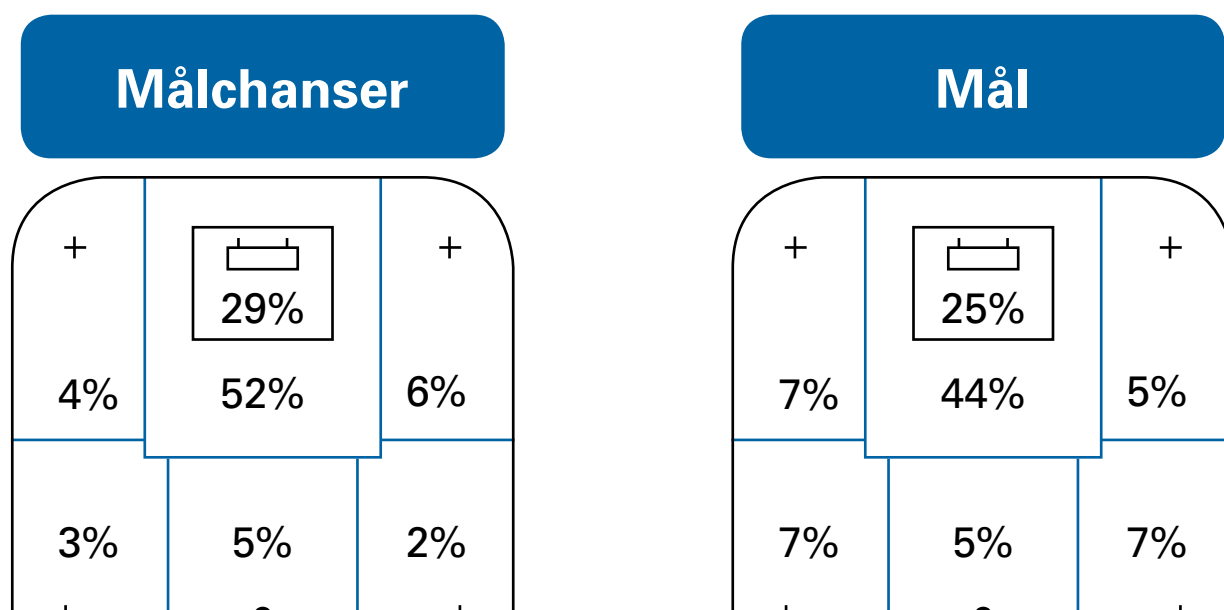
*Vilka utvalda matcherna är står under statistik i inledningen av dokumentet.

Målchanser

Utvalda matcher

Under flera analyser har vi fört statistik över tagna avslut. Från vilka zoner, om avslutet går på mål, i mål, utanför, i täck osv. Under denna analys har vi tittat på skapade målchanser, var och hur de uppkommit. Att bedöma vad som är en målchans är alltid svårt och väldigt subjektivt. Bedömningarna har dock gjorts av samma person vilket ger en form av liktänkande.

Det skapades 276 målchanser under de åtta matcher som vi studerade. Flest målchanser skapades genom kontringar (102 st.). Den mest förekommande målchansen i förhållande till zon kom ifrån slottet ur ett etablerat anfallsspel (26 st.).

Typ	Målchanser	Mål	Effektivitet %
Uppspel	54	8	15 %
Etablerat	58	16	28 %
Kontring	102	19	19 %
Anfalls zon	42	4	10 %
Mitt Zon	21	2	11 %
Försvars Zon	39	13	33 %
Power-play	35	10	29 %
Boxplay	2	1	50 %
6 mot 5	6	1	17 %
Tomt mål	2	2	100 %
Frislag	13	1	8 %
Straffslag	3	1	33 %

Det gjordes 59 mål på de analyserade matcherna vilket innebar mål på 21 % (1/5) av målchanserna. Mål från spelvändningar som startade från försvarszon hade högst effektivitet sett till mål/målchans (33 %) om vi ser till spelmål.

Det skapades fler målchanser från spelvändningar i anfallszon (42) men gjordes betydligt färre mål (10 %).

Bollinnehav

Utvalda matcher

Under VM analysen 2012 mättes bollinnehavet under fyra matcher. Matcherna var av olika jämn karaktär och i hälften av dessa matcher vann laget med mest bollinnehav. Som påpekades i analysen 2012 behövs det fler analyser av detta slag för att få sig en breddare bild av bollinnehavets betydelse.

Under VM 2014 så har vi tittat på bollinnehav i anfallszon. Detta i ett försök att analysera ett bollinnehav som ger större effekt. Powerplay och boxplay är inräknat i analysen och tiden började klockas då anfallande lag hade kontroll på bollen i anfallszon. I 5 av 8 matcher vann laget med mest boll i anfallszon. I den sjätte matchen som slutade oavgjort, gruppspelsmatchen mellan Tjeckien-Schweiz, hade Tjeckien mer boll och skapade fler målchanser.

I två matcher slutade det med förlust för laget som hade mer bollinnehav. Det var matcherna om 5:e och 7:e plats. En faktor kan vara att lagen utanför toppen har svårt att vara spelförande och inte klarar av att utnyttja sitt bollinnehav. Som vi varit inne på tidigare krävs det att man har förmågan till gula beslut i anfallszonen för att skapa målchanser långsiktigt. Kombinationen gröna/röda beslut kan givetvis resultera i mål men öppnar för spel med väldigt hög risk. Som vi redovisade i målanalysen så är effektiviteten högst i spelvändningar från egen zon. Detta var något Danmark straffade Estland hårt med i matchen om 7:e.

Även om det går att se klara tendenser i denna analys så är detta ett område som det behöver analyseras mer inom.

Totalt spelades 28,800 minuter innebandy i analysen om bollinnehav. Procentsatsen speglar hur mycket tid bollen varit i anfallszonen totalt sett.

Alla spelformer	Anfall	Totalt		5 mot 5	Anfall	Totalt	
Tid i anfallszon	8774	28 800	30 %	Tid i anfallszon	6879	28 800	24 %
Målchanser	276	276		Målchanser	241	241	
Mål	59	59		Mål	48	48	
Tid/chans	32	104		Tid/chans	29	119	
Tid/mål	149	488		Tid/mål	143	600	

Jämför vi bollinnehavet bland topp fyra lagen var Sverige i särklass etta. Sverige ägde bollen drygt 25 % mer i anfallszonen än sina toppkonkurrenter. Tillsammans med Tjeckien hade Sverige flest antal försök (255) då man lyckades ta sig in i anfallszonen. Det i kombination med att man skapade flest målchanser per försök visar på hur giftigt Sveriges anfallsspel var jämfört med konkurrenterna. I jämförelse med exempelvis Schweiz så krävdes det dubbelt så mycket i anfallszon för Schweiz att göra mål som för Sverige. Finland skapade endast 36 målchanser jämfört med Sveriges 63.

Siffror från finalen visar att bollinnehavet i anfallszon var 62,5 – 37,5 % till Sveriges fördel och 20-13 i målchanser.

Typ	Antal	Tid (sek)	Totalt (sek)
Tid i anfallszon	255	2008	10800 (19%)
Målchanser	63	63	63
Mål	18	18	18
Snitt/chans	25 %	32	171
Snitt/mål	7 %	112	600

Typ	Antal	Tid (sek)	Totalt (sek)
Tid i anfallszon	207	1514	10800 (14%)
Målchanser	36	36	36
Mål	10	10	10
Snitt/chans	17 %	42	300
Snitt/mål	4 %	151	1080

Typ	Antal	Tid (sek)	Totalt (sek)
Tid i anfallszon	264	1559	10800 (14,4%)
Målchanser	52	52	52
Mål	9	9	9
Snitt/chans	20 %	30	207
Snitt/mål	3 %	173	1200

Typ	Antal	Tid (sek)	Totalt (sek)
Tid i anfallszon	204	1423	10800 (13,2%)
Målchanser	34	34	34
Mål	6	6	6
Snitt/chans	17 %	42	317
Snitt/mål	3 %	237	1800

